

THE LIBRARY
COLLEGE OF EDUCATION
BANGKOK THAILAND

การประเมินผลหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด (L.Sc. 101) ในระดับปริญญาตรี
วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ปริญญานิพนธ์

ของ

บุญศรี ไพรัตน์

เสนอต่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กันยายน 2516

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำวันสัปดาห์พิจารณาปริญญาบัตรฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับ
เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาบัณฑิตของวิทยาลัยวิชาการศึกษาได้

สว. ทน

ประธาน

สว. ๑ ม.๑๖/๑๖๑๕

กรรมการ

ม.๑๖/๑๖๑๕

กรรมการ

กันยายน 2516

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลงด้วยดี เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากผู้ช่วยศาสตราจารย์วิชญ์ ทับเที่ยง หัวหน้าแผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร อาจารย์บุญสม กานสังวร อาจารย์แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และอาจารย์สำเริง บุญเรืองรัตน์ อาจารย์แผนกสำนักงานทศสอบ วิทยาลัย วิชาการศึกษา ประสานมิตร ผู้เขียนขอขอบพระคุณอาจารย์ทั้งสามท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้ด้วย

ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งในพระคุณของ ดร. พจน์ สะเพียรชัย ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดและแนะนำ หัวข้อในการทำปริญญานิพนธ์ ขอขอบคุณบรรณารักษ์ประจำหอสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาทุกแห่ง และนิสิตนักศึกษาทุกคนที่ได้ช่วยตอบแบบสอบถาม ซึ่งเป็นข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้เป็นอย่างดี

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จเป็นรูปเล่มมาได้ เพราะได้รับความช่วยเหลืออย่างดีจาก คุณเอื้อมพร ชัยพิพัฒน์ คุณอำพล โอ่งเคลือบ คุณฉวีวรรณ นิ่งถิ่น คุณบุญส่ง ไชยมงคล และเพื่อน ๆ ของผู้เขียนที่มีส่วนช่วยเหลือในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้ ขอขอบคุณไว้ ณ โอกาส นี้ด้วย.

บุญศรี ไพรัตน์

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
คำนำ	1
ความมุ่งหมายของการศึกษา	3
ความสำคัญของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
คำนิยามศัพท์เฉพาะ	4
2 เจกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง	5
ผลการวิจัยในประเทศไทย	7
ผลการวิจัยในต่างประเทศ	11
3 วิธีดำเนินการ	15
กลุ่มตัวอย่าง	15
เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล	16
วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล	17
การวิเคราะห์ข้อมูล	18
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	19
สถานภาพโดยทั่วไปผู้สอนวิชาการใจห้องสมุด	20
การวิเคราะห์ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร	23
การวิเคราะห์ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร	32
ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนวิชาการใจห้องสมุด	41

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
5	
สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ	45
ความมุ่งหมายของการศึกษา	45
กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา	45
เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล	45
การวิเคราะห์ข้อมูล	46
สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า	46
อภิปรายผลการศึกษา	49
ข้อเสนอแนะ	51
บรรณานุกรม	53
ภาคผนวก	57

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	จำนวนผู้สอนและผู้ที่เรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง	15
2	จำนวนและวุฒิของผู้สอนวิชาการไอของสมุดในวิทยาลัยวิชาการศึกษา	20
3	จำนวนปีที่ผู้สอนเคยสอนวิชาการไอของสมุด แยกตามวิทยาลัยวิชาการศึกษา	21
4	จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาการไอของสมุด จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชานี้ และจำนวนชั่วโมงที่ทำงานของสมุดโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์	22
5	ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	24
6	ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	25
7	ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	26
8	การเตรียมการสอนของผู้สอนวิชาการไอของสมุด	27
9	วิธีสอนที่ผู้สอนใช้สอนวิชาการไอของสมุด	28
10	การใช้อุปกรณ์และความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน	29
11	ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับอันดับความสำคัญของเนื้อหาวิชา	30
12	การประเมินผลและความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร	31
13	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	33
14	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	33
15	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร	35
16	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีสอนวิชาการไอของสมุด	36
17	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน	37
18	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับอันดับความสำคัญของเนื้อหาวิชา	38
19	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตรของผู้สอน	39

คำนำ

ปัญหาพื้นฐานของประเทศที่กำลังพัฒนาได้เกิดจากความยากจน หรือความขาดแคลนเกี่ยวกับทรัพยากรทางธรรมชาติ หากแต่ทรัพยากรด้านกำลังคนที่มีอยู่ในประเทศนั้นมิได้รับการพัฒนา ดังนั้น หน้าทีอันแรกของประเทศเหล่านี้จะต้องทำคือ ส่งเสริมและพัฒนาด้านกำลังคนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อใช้เป็นกำลังในการพัฒนาประเทศต่อไป การจะบรรลุความมุ่งหมายดังกล่าวนี้ทำได้โดยให้การศึกษาแก่ประชาชน (Harrison, 1963 : 140) การจัดการศึกษามีทั้งแบบที่เป็นทางการ (Formal) และแบบไม่เป็นทางการ (Informal) ห้องสมุดเป็นสถานที่สำคัญยิ่งที่จะทำให้ประชาชนได้รับการศึกษาแบบไม่เป็นทางการ บุญชนะ อัคราภกร (บุญชนะ อัคราภกร, 2507 : 141-142) กล่าวถึงห้องสมุดกับการพัฒนาประเทศไว้ว่า การศึกษาย่อมต้องอาศัยห้องสมุด ถ้าปราศจากห้องสมุดที่ดีที่สมบูรณ์แล้ว ก็ยากที่จะพัฒนาคนให้สำเร็จลุล่วงไปได้ นวนิตย์ อินทรามะ (นวนิตย์ อินทรามะ, 2515 : 17 - 18) กล่าวว่าการศึกษาของไทยในอดีตต่างจากการศึกษาในปัจจุบันมาก คือระบบการศึกษาแต่ก่อนใช้วิธีบรรยาย นักเรียนจดแล้วก็ท่องไปตามนั้น ไม่ต้องค้นคว้าเพิ่มเติม แต่ปัจจุบันหันมาส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักค้นคว้า ศึกษาด้วยตนเอง การบรรยายเป็นเพียงส่วนประกอบส่วนหนึ่งเท่านั้น แนวโน้มของการศึกษามุ่งส่งเสริมบุคลิกภาพ โดยจัดให้นักเรียน นิสิต นักศึกษา เป็นตัวของตัวเอง รู้จักวิธีค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือ วารสาร และเอกสารที่เกี่ยวข้องด้วยตนเอง ทรัพยากรที่สำคัญและจำเป็นในการศึกษาแบบใหม่ คือห้องสมุดซึ่งเป็นแหล่งจัดหา รวบรวมหนังสือ เอกสาร วารสาร และวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อประโยชน์แก่นิสิต นักศึกษา ห้องสมุดมีส่วนในโปรแกรมการศึกษา นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยปลูกฝังนิสัยของผู้ใช้ให้รู้จักอ่านหนังสือ ให้รู้จักค้นคว้า ห้องสมุดจึงเป็นหัวใจของการศึกษาทุกประเภท โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันการศึกษาระดับวิทยาลัย มหาวิทยาลัย และสถาบันการวิจัยอื่น ๆ ด้วย ซึ่งความคิดนี้สอดคล้องกับความคิดของแฮมเมอร์ (Hamer, 1960 : 212) ที่ว่า ห้องสมุดเป็นแหล่งที่จะค้นหาความรู้ทุกชนิด เป็นคลังสะสมหลักฐานและความก้าวหน้าแห่งอารยธรรม เป็นแหล่งชุมนุมความคิด และเป็นแหล่งรวบรวมสุนทรพจน์ของบุคคลที่มีชื่อเสียง นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งสะสม หนังสือ วารสาร หนังสือพิมพ์

จุลสาร แบนเสียง แถบบันทึกเสียงและภาพยนตร์ เป็นแหล่งซึ่งนักศึกษามาแสวงหาความรู้และความ
ฉลาด เป็นส่วนสำคัญซึ่งสถานศึกษาจะขาดเสียมิได้ หนังสือและโสตทัศนวัสดุต่าง ๆ ที่มีอยู่ในห้องสมุด
ช่วยส่งเสริมวิชาต่าง ๆ ในหลักสูตรและการวิจัย ครอบคลุมถึงวิชาที่ไม่มีในหลักสูตร รวมทั้งการมี
บรรณานุกรมในสาขาวิชาต่าง ๆ ด้วย การยืมและการใช้วัสดุในห้องสมุดจะต้องเปิดให้ใช้อย่างเสรี
นักศึกษาและอาจารย์จะต้องรู้แหล่งวัสดุต่าง ๆ ในห้องสมุด เพื่อความสะดวกรวดเร็วและได้รับผลอย่าง
คุ้มค่าในการรับบริการจากห้องสมุด จึงจำเป็นจะต้องมีการแนะนำการใช้ห้องสมุดเสียก่อน นิสิตนักศึกษา
ที่เข้าไปใช้บริการในสถาบันการศึกษาควรจะได้รับการสอนวิธีใช้ห้องสมุด (Gelfand, 1968 : 25)

ห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เป็นห้องสมุดสำหรับการศึกษาระดับสูง เปิดบริการ
มาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2497 (The College of Education, 1962 : 2) นับว่านานพอสมควร มี
การขยายและปรับปรุงหลายครั้ง เพิ่มเวลาในการบริการมากขึ้น ปัจจุบันเปิดบริการตั้งแต่เวลา 7.30
นาฬิกา ถึง 19.45 นาฬิกา สำหรับวันจันทร์ถึงวันศุกร์ ส่วนวันเสาร์และวันอาทิตย์เปิดบริการตั้งแต่
8.30 นาฬิกา ถึง 15.00 นาฬิกา มีผู้เข้ารับบริการมากขึ้น ผู้ที่ใช้ห้องสมุดอย่างมีประสิทธิภาพจะ
ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้วิธีใช้ห้องสมุดดีพอสมควร

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร เป็นสถาบันแรกของประเทศไทยที่เปิดสอนวิชาการใช้
ห้องสมุดแก่นิสิตนักศึกษา โดยเปิดสอนตั้งแต่ พ.ศ. 2500 เรียกชื่อรายวิชานี้เป็นภาษาอังกฤษว่า
L.Sc. 101 Know Your Library โดยกำหนดค่าคะแนนให้ 1 หน่วยกิต (นนทนา เผือกผ่อง,
2515 : 144) วิธีการใช้ห้องสมุดนี้มีความมุ่งหมายเพื่อให้ผู้เรียนมีความคิดรวบยอดว่าห้องสมุดช่วยการ
เรียนให้ได้ผลขณะที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัย และส่งเสริมการทำงานให้มีประสิทธิภาพเมื่อเรียนสำเร็จแล้ว
จุดมุ่งหมายที่สำคัญอีกประการหนึ่งคือให้รู้จักวิธีค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด (บรรณารักษศาสตร์,
101 : 1)

ไข่มุกข์ มิลินทะเดช(ไข่มุกข์ มิลินทะเดช, 2510 : 113 - 114) กล่าวถึงการศึกษาวิชา
บรรณารักษศาสตร์ระดับฝึกหัดครูว่าเพิ่งเริ่มในระยะ 10 ปีมานี้เอง จากการสำรวจครั้งนี้ปรากฏว่า
ถ้าได้มีการปรับปรุงการสอนและหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จะเป็นการพัฒนาการศึกษาวิชานี้ให้กว้าง
ขวางและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

หลักสูตรวิชาการศึกษาใช้ห้องสมุดในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษาใช้สอนกันมานานถึง

16 ปี โดยที่ยังไม่มีผู้ใดทำการประเมินผลของหลักสูตรนี้ว่าสามารถทำให้ผู้เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายเพียงใด สามารถสนองความต้องการของสังคมและผู้เรียนผู้สอนเพียงใด ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้ผู้วิจัยเกิดความต้องการที่จะทำการวิจัย เพื่อประเมินผลหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ความมุ่งหมายของการศึกษา

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีความมุ่งหมายที่จะศึกษาความเหมาะสมของหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด ดังนี้

1. เพื่อให้ทราบถึงความเหมาะสม ความมุ่งหมาย เนื้อหา และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ตลอดจนการสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและการวัดผล
2. เพื่อทราบถึงปัญหาและอุปสรรคในการเรียนการสอน

ความสำคัญของการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับนิสิต นักศึกษา และหลักสูตรของวิทยาลัยวิชาการศึกษา โดยตรง ดังนั้นผลจากการศึกษาค้นคว้าย่อมมีความสำคัญต่อวิทยาลัย โดยเฉพาะอย่างยิ่งแผนกวิชา บรรณารักษศาสตร์ กล่าวคือ

1. เพื่อเป็นแนวทางสำหรับใช้ประกอบการพิจารณาในการปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
2. ทำให้ทราบข้อดี เหนือ ปัญหา ข้อบกพร่อง และอุปสรรคในการเรียนการสอนตามหลักสูตรนี้
3. เพื่อเสนอข้อเท็จจริงบางประการแก่แผนกวิชาบรรณารักษศาสตร์ ซึ่งอาจใช้เป็นข้อมูลในการปรับปรุงการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ขอบเขตของการศึกษา

การค้นคว้าครั้งนี้ศึกษาจากผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดระดับปริญญาตรี และนิสิต นักศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ที่ได้เรียนวิชาการใช้ห้องสมุดแล้ว โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างจากวิทยาลัยวิชาการศึกษา

ทั้ง 8 แห่ง ในปีการศึกษา 2516 จำนวนผู้สอน 24 คน ผู้เรียน 250 คน -

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

1. วิทยาลัยวิชาการศึกษา หมายถึง วิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง 8 แห่ง คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม และวิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา
2. ผู้สอน หมายถึง อาจารย์ที่ทำหน้าที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด และทำหน้าที่บรรณารักษ์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษา
3. ผู้เรียน หมายถึง นิสิต นักศึกษาที่เคยเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดเป็นวิชาบังคับ
4. หลักสูตร หมายถึง หลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด ซึ่งเป็นวิชาบังคับสำหรับผู้เรียนในระดับปริญญาตรีทุกคน
5. วิชาการใช้ห้องสมุด หมายถึง วิชา L.Sc. 101 (Know Your Library) ซึ่งกำหนดให้เรียน 2 ชั่วโมงต่อ 1 สัปดาห์ และจำนวน 1 หน่วยกิต
6. สถานภาพของผู้สอน หมายถึง สถานการณ์ตามความเป็นจริงของผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด เช่น วุฒิ จำนวนชั่วโมงที่สอนในสัปดาห์หนึ่ง จำนวนชั่วโมงที่ทำงานในห้องสมุดต่อสัปดาห์ ฯลฯ

เอกสารและการศึกษาที่เกี่ยวข้อง

จากรายงานการประชุมทางวิชาการ เกี่ยวกับการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตร ประถมศึกษา ในประเทศภาคพื้นเอเชีย ได้สรุปวิธีการประเมินผลหลักสูตรไว้ 3 วิธีคือ (สถาบันระหว่างชาติ สำหรับการค้นคว้าวิจัย, 2512 : 11)

1. พิจารณาโครงสร้างของหลักสูตร และความสัมพันธ์ต่าง ๆ ที่ประกอบกัน เป็นโครงสร้างขึ้น
2. ศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร เช่น วิธีสอน อุปกรณ์การสอน ความสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนในห้องเรียน เป็นต้น
3. ศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้หลักสูตร หมายถึงการตรวจสอบผลสัมฤทธิ์ ในการเรียนของนักเรียนนั่นเอง

โดยทฤษฎีแล้ว การประเมินผลหลักสูตร จะต้องใช้ 3 วิธีควบคู่กันไป แต่ในทางปฏิบัติ เป็นเรื่องยากมาก เพราะงานวิจัยมีขอบข่ายกว้างขวาง ต้องการเวลา กำลังคน และกำลังเงิน จำนวนมาก สำหรับประเทศที่ยังขาดแคลนส่วนบุคคล และเครื่องมือเครื่องใช้ในการวิจัย ควรจะ เลือกประเมินผลหลักสูตรแต่เพียงวิธีใดวิธีหนึ่งเพียงวิธีเดียว การจะเลือกวิธีใดขึ้นอยู่กับความถนัด ความสามารถของบุคคลที่จะทำงานวิจัย ตลอดจนกำลังเงินที่ใช้สำหรับการวิจัย ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงเลือกวิธีศึกษาประสิทธิภาพของกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้หลักสูตร

หลักสูตร เป็นหัวใจของการเรียนการสอนทั้งที่ เพ็ญสุข หวังแก้ว (เพ็ญสุข หวังแก้ว, 2507 : 6) กล่าวถึงหลักสูตรไว้ว่าหลักสูตร เป็นข้อกำหนดที่สำคัญยิ่งของกระทรวงที่มุ่งหมายจะ ให้ครูใช้เพื่อจะใคร่ว่าชั้นไหนควรสอนอะไรบ้าง ครูสอนสามารถที่จะใช้วิจารณ์ของตนจัด กิจกรรมให้นักเรียนของตนได้เรียนรู้ตามหลักสูตร และยังสามารถดัดแปลงหลักสูตรให้เหมาะสม กับการเรียนการสอนอีกด้วย ฉะนั้นการจัดทำหลักสูตร จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องประกอบด้วยบุคคลจากที่ ต่างๆ กันหลายฝ่ายร่วมมือกันทำและแสดงความคิดเห็น (Wisconsin Cooperative Educational Planning Program, 1950 : p. 7 อ้างอิงมาจาก เพ็ญสุข หวังแก้ว 2507 : หน้า 14)

เนื้อหาของหลักสูตรควรกว้างขวางและยืดหยุ่นได้ เมื่อหลักสูตรกว้างขวางและยืดหยุ่นได้ การใช้หลักสูตรใหม่ประสิทธิภาพก็ขึ้นอยู่กับครูผู้สอนตามหลักสูตรนั้นเป็นสำคัญ การจัดทำหลักสูตรจึงต้องให้ครูมีบทบาทสำคัญในฐานะที่จะเป็นผู้ใช้หลักสูตรนั้นต่อไป และยิ่งกว่านั้นครูเป็นผู้ที่รู้และเข้าใจความต้องการของเด็กซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการจัดทำหลักสูตร การจัดทำหลักสูตรนั้น กูดลาด (Goodlad, 1960 : 185) ให้ข้อคิดเห็น ซึ่งสรุปได้ดังนี้

1. การจัดทำหลักสูตรควรพิจารณาถึงสิ่งต่าง ๆ ที่มีอยู่ในสังคม ซึ่งหมายถึง คนและสิ่งแวดล้อม เป็นต้นว่าสภาพที่แท้จริงของบ้านเมือง ความเป็นมา ความมีความจน การศึกษาที่มีระเบียบแบบแผนหรือการศึกษาที่ไม่มีระเบียบแบบแผน นโยบายของรัฐบาล ทศนคติของครูและประชาชน สิ่งเหล่านี้มีอิทธิพลต่อการจัดทำหลักสูตรทั้งสิ้น
2. ควรมีการปรับปรุงแก้ไขปัญหาต่าง ๆ เป็นต้นว่าจุดหมายปลายทางที่จะกำหนด และวิธีทางที่จะนำไปสู่จุดหมาย ตลอดจนวิธีที่ใช้ในการรวบรวมและวัดผล
- ✓ 3. ความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับหลักสูตร จะช่วยสะท้อนให้ผู้จัดทำหลักสูตรทราบถึงคุณภาพของหลักสูตร เพราะครูมีบทบาทสำคัญในขบวนการเรียนรู้ของเด็ก การแสดงความคิดเห็นของครู เกี่ยวกับการสอนจึงเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อชั้นเรียน
4. การพัฒนาหลักสูตร ขึ้นอยู่กับการบริหารการศึกษา การนิเทศการศึกษาและการแบ่งสายงาน ความรับผิดชอบในเรื่องนี้เป็นเรื่องของผู้นี้หน้าที่เกี่ยวข้องในการศึกษาที่จะพัฒนาหลักสูตร และจัดการเกี่ยวกับความสะดวกต่าง ๆ ในการจัดแผนงานที่จะให้ดำเนินการสอนไปตามนั้น

นอกจากการทำหลักสูตรใหม่แล้ว การพิจารณาปรับปรุงแก้ไขหลักสูตรเก่าที่ใช้กันมานาน โดยไม่มีการแก้ไขปรับปรุงก็เป็นสิ่งที่จำเป็น (ถนอม มวกะจันทร์, 2514 : 137) การแก้ไขความล้าหลังของวิชาการในหลักสูตรโดยตรงก็คือ การสนับสนุนให้สถาบันศึกษาค้นคว้า แสวงหาความก้าวหน้าทางวิชาการ เพื่อปรับปรุงโครงสร้างของหลักสูตร การวิจัยของชาวต่างประเทศเกี่ยวกับการฝึกหัดครูในประเทศไทยทุกฉบับ (วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา, 2515 : 63) เน้นให้เห็นว่าหลักสูตร การศึกษาของไทยทุกระดับชั้นและทุกประเภทการศึกษา ล้วนแต่มีความไม่เหมาะสม ล้าสมัย ยากแก่การนำไปปฏิบัติ ยากแก่การที่จะวัดความก้าวหน้าและพัฒนาการ

ของเด็ก คณะวิจัยชาวต่างประเทศขณะนี้เสนอแนะไว้ว่า สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องที่ควร จะพิจารณาหาทางแก้ไข และควรจะเร่งรัดให้มีการ ปรับปรุงหลักสูตร การศึกษาทุกระดับชั้น เพราะการปรับปรุงการ ศึกษาแต่เพียงอย่างเดียว มิได้เป็นหลักประกันว่าจะสามารถปรับปรุงคุณภาพของการ ศึกษาให้ดียิ่งขึ้น ถ้าหากมิได้มีการ ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาด้วย นอกจากการปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัยแล้ว ยังมีส่วนประกอบอย่างอื่นอีกที่จะช่วยให้หลักสูตร การศึกษาได้ผลดี (สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก, 2509 : 3) เช่น ความรู้ความสามารถ ของผู้เรียน ความสามารถของครูที่จะถ่ายทอดเนื้อหาและความมุ่งหมายของวิชาต่าง ๆ ที่บรรจุอยู่ในหลักสูตร ให้แก่ผู้เรียนตลอดจนองค์ประกอบอื่น ๆ ภายนอกโรงเรียน

การเรียนการสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ในระดับอุดมศึกษาของประเทศไทยก็เช่นกัน นวลฉวี สุธรรมวงศ์ (นวลฉวี สุธรรมวงศ์, 2513 : 166) เขียนปัญหาเกี่ยวกับการสอนไว้ว่า อาจารย์ที่สอนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ยังมีหน้าที่รับผิดชอบในงานห้องสมุดด้วย ทำให้อาจารย์ไม่มีเวลาเตรียมการสอน การสอนจึงไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงมีผู้เสนอแนะไว้ว่าไม่ควรให้อาจารย์เหล่านี้ต้องรับผิดชอบในงานห้องสมุด เพื่อให้อาจารย์มีเวลาพอที่จะให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียน มีเวลาพอที่จะติดตามข่าวสารวิชาการต่าง ๆ มีเวลาที่จะเขียนหรือแปลบทความทางวิชาบรรณารักษศาสตร์ พร้อมทั้งมีโอกาสปรึกษาวิธีการสอนและโครงการต่าง ๆ ในระหว่างอาจารย์ด้วยกัน นอกจากนี้การเรียนวิชาบรรณารักษศาสตร์ ในเมืองไทยยังขาดอุปกรณ์การสอนอีกเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะในค่านิสิตทัศนวัสดุอุปกรณ์ เครื่องฉายภาพนิ่ง ภาพนิ่ง ภาพเคลื่อนไหว แผ่นเสียง แถบบันทึกเสียง เนื่องจากอุปกรณ์การสอนเหล่านี้ยังมีไม่เพียงพอ

ผลการวิจัยในประเทศ

เคเซอร์และคนอื่น ๆ (Kaser and others, 1969 : 150 - 151) กล่าวถึงห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการ ศึกษา ประสานมิตรไว้ว่า ห้องสมุดมีหนังสือประมาณ 50,000 เล่ม ใช้การจัดหมวดหมู่หนังสือตามแบบทศนิยมของดิวอี้ มีวารสาร 135 ชื่อ

มีสื่อทัศนวัสดุต่าง ๆ มีเหตุผล 2 ประการที่ทำให้ลิสต์โรงเรียนหอสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษามากก็คือ อาจารย์ที่สอนประมาณ 60 เปอร์เซ็นต์สอนด้วยวิธีให้ค้นคว้าในห้องสมุด เหตุผลอีกประการหนึ่งก็คือ ห้องสมุดได้รับความช่วยเหลือจากต่างประเทศ แต่มีสิ่งที่เป็นปัญหาคือ

1. สถานที่ห้องสมุดกับแคบ
2. งบประมาณไม่แน่นอน
3. ขาดกำลังคน
4. บรรณารักษ์มีชั่วโมงสอนสัปดาห์ละหลายชั่วโมง และต้องทำงานทั้งตอนกลางวัน

และตอนกลางคืน

✓ สมจิตต์ ปิยธรรม (สมจิตต์ ปิยธรรม, 2507:52 – 54) สำนวจเรื่อง

นิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับหอสมุดกลาง ผลการวิจัยพบว่านิสิตปีที่ 4 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีทัศนคติต่อหอสมุดกลางโดยส่วนรวมในระดับปานกลาง และค่อนข้างต่ำ ทั้งนี้เนื่องจากว่านิสิตยังไม่เข้าใจการใช้ห้องสมุด และขาดการฝึกฝนอบรมในการใช้ห้องสมุด เพื่อประกอบการศึกษา ผู้ทำวิทยานิพนธ์ได้เสนอแนะไว้ดังนี้

1. ควรเปิดสอนวิชาบรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น แก่ทุกคนที่หอสมุดกลาง
2. การสอนของอาจารย์ควรส่งเสริมให้ค้นคว้าด้วยตนเองให้มากขึ้น
3. มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมหอสมุดด้วยการสนับสนุนให้งบประมาณ ซื้อหนังสือ จ้างบรรณารักษ์ และเจ้าหน้าที่ซึ่งมีวุฒิเพื่อดำเนินงานให้ได้ประโยชน์อย่างเต็มที่
4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับหอสมุดมหาวิทยาลัยให้มากขึ้น
5. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับห้องสมุด และทัศนคติของนิสิตต่อห้องสมุด
6. หอสมุดกลางควรสำรวจความคิดเห็นของนิสิตในค่านับบริการต่าง ๆ ทุกปีเป็นประจำ เพื่อจะได้นำความคิดเห็นเหล่านั้นมาพิจารณาเป็นแนวทางในการปรับปรุงห้องสมุดให้สนองความต้องการของนิสิตให้มากที่สุดเท่าที่จะทำได้

✓ สมจิต พรหมเทพ (สมจิต พรหมเทพ, 2515 : 102 – 103) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทัศนคติและความสามารถในการใช้ห้องสมุดของนักเรียนปทุมคงคา เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนเข้าโครงการส่งเสริมการอ่านและหลังจากเข้าโครงการแล้ว ผลการค้นคว้าปรากฏว่าทักษะในการใช้ห้องสมุดไม่มีผลต่อการเรียนสังคมศึกษา แต่จะช่วยให้

ในการ เรียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ นอกจากนั้นยังพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน

ทัศนคติ และความสามารถในการใช้ของสมุดมีความสัมพันธ์กับการ สอนของครู นอกจากนั้น ยังพบว่าครู เพียงส่วนน้อยที่ส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน และการค้นคว้าด้วยตนเองของนักเรียน

✓ ประจักษ์ เด็กแก้ว (ประจักษ์ เด็กแก้ว, 2515 : 40 - 41) ศึกษาสหสัมพันธ์ ระหว่างความรู้ความเข้าใจในการใช้ของสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความเข้าใจในการใช้ของสมุดของนิสิต เนื้อหาวิชาการใช้ของสมุดที่ นิสิตชาย และนิสิตหญิงทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ได้แก่เรื่องต่อไปนี้

- 1) บรรณานุกรมและบรรณนิทัศน์สังเขป
- 2) หนังสืออ้างอิง
- 3) วารสารและครุฑวารสาร

ส่วนเรื่องที่นิสิตทำคะแนนเฉลี่ยได้สูงกว่าครึ่งหนึ่งของคะแนนเต็ม ได้แก่เรื่องต่อไปนี้

- 1) วัตถุประสงค์ของสมุด
- 2) การจัดหมู่และการ เรียงหนังสือในชั้น
- 3) บัตรรายการและการ เรียงบัตร

2. ความรู้ความเข้าใจในการใช้ของสมุดและความสามารถทางการ เรียน ระหว่างนิสิตชาย - หญิง ปรากฏว่านิสิตหญิงมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องบรรณานุกรม และ บรรณนิทัศน์มากกว่านิสิตชาย ส่วนความสามารถเรื่องการใช้ของสมุด ปรากฏว่าผลการเรียนของ นิสิตหญิงโดยเฉลี่ยสูงกว่านิสิตชาย และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01

3. ผลสัมฤทธิ์ด้านการ เรียนของนิสิตแต่ละวิชาเอก

จากการ เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านการ เรียนของนิสิต แต่ละวิชาเอก โดยใช้ t - test ปรากฏว่านิสิตวิชาเอกคหกรรมศาสตร์มีผลสัมฤทธิ์ด้านการ เรียนสูงกว่า นิสิตวิชาเอกคณิตศาสตร์ อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับความเชื่อมั่น .01 นิสิตที่เรียนวิชาเอก คหกรรมศาสตร์นั้นเป็นนิสิตหญิงทั้งหมด นิสิตที่เรียนวิชาเอกคณิตศาสตร์ร้อยละ 60 เป็นนิสิตชาย

ส่วนนิสิตที่เรียนวิชาเอกอื่น ๆ มีผลการเรียนพอ ๆ กัน

4. สหสัมพันธ์ระหว่างความรู้ ความเข้าใจในการใช้ของสมุด กับผลการเรียนเฉลี่ยของนิสิตทุกวิชาเอก ปรากฏว่ามีความสัมพันธ์กันอย่างสูง แต่เมื่อวิเคราะห์แยกเป็นรายย่อยปรากฏว่าบางเรื่องมีความสัมพันธ์กับผลการเรียนต่ำ ได้แก่เรื่องบรรณานุกรม และบรรณนิทัศน์สังเขป ของนิสิตสาขาวิชาเอกพลานามัย เรื่องวารสารและกรณีวารสารของนิสิตหญิงวิชาเอกศิลปศึกษา

ชญ โขจิกริยะ (ชญ โขจิกริยะ, 2515 : 148) ทำการวิจัยเรื่องการใช้บัตรรายการของนิสิต นักศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ได้ให้ข้อเสนอแนะไว้ว่า อาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ของสมุดควรสอนเรื่องวิธีการกำหนดหัวเรื่องที่ของสมุดจัดทำอย่างสังเขป และควรฝึกวิธีการค้นหาหัวเรื่องจนผู้เรียนเกิดความชำนาญพอที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในโอกาสต่อไป ทั้งนี้เพราะปรากฏผลจากการวิเคราะห์ข้อมูลว่า กลุ่มตัวอย่างมีปัญหาในการหาหัวเรื่องให้พบ ทั้ง ๆ ที่ทราบว่าบัตรหัวเรื่องคืออะไร และมีประโยชน์ต่อการค้นคว้าอย่างไร

✓ นันทา วิทวุฒิกัตติ (นันทา วิทวุฒิกัตติ, 2516 : 57 – 58) ทำการค้นคว้าเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร วิชาบรรณารักษศาสตร์ ในวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของหลักสูตร เหมาะสมแล้ว ความมุ่งหมายของรายวิชา สอดคล้องกับความมุ่งหมายทั่วไปในระดับค่อนข้างมาก เนื้อหาในหนังสือแนะแนวการสอน วิชาบรรณารักษศาสตร์ สอดคล้องกับความมุ่งหมายในระดับปานกลาง ครูและนักศึกษาส่วนใหญ่อยากให้มีการปรับปรุง และแปลความหมายเป็นรูปของพฤติกรรมที่สามารถปฏิบัติได้ในระดับสูงมาก

2. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร สอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตร และสามารถยืดหยุ่นต่อปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล พร้อมทั้งช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามด้านต่าง ๆ สนองตอบ และความสนใจของผู้เรียน สามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อสถานการณ์ปัจจุบันได้ แต่เนื้อหาไม่สัมพันธ์กับระดับวุฒิ และประสบการณ์เดิมของผู้เรียน และมีความซ้ำซากกันมาก

3. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ของแต่ละรายวิชา เมื่อคำนึงถึงความสำคัญและ

ความมกน้อยของเนื้อหาแต่ละรายวิชาแล้วควรจะเพิ่มเวลาเรียนขึ้นอีกเล็กน้อย และเนื่องจากความซ้ำซากของเนื้อหาอาจารย์ผู้สอนส่วนใหญ่จึงต้องเพิ่มเนื้อหาใหม่เพื่อให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนดไว้เป็นหลักสุด

ผลการวิจัยในต่างประเทศ

ฮาร์เปอร์ (Harper, 1950 : 126) เขียนเกี่ยวกับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาไว้ว่า เมื่อเปรียบเทียบระหว่างวิธีสอนต่าง ๆ แล้ว การสอนโดยใช้ห้องปฏิบัติการและห้องสมุดเป็นวิธีที่ได้ผลเต็มที่มากที่สุด

โจเซย์ (Josey, 1962 : 492 - 498) มีความเห็นว่าทั้งอาจารย์และห้องสมุดต่างก็มีความสำคัญในการศึกษาของนักศึกษาในวิทยาลัยเท่ากัน กล่าวคือ อาจารย์เป็นผู้กระตุ้นให้นักศึกษารู้จักคิด รู้จักวิจารณ์ เกิดความอยากรู้อยากเห็น ส่วนห้องสมุดเป็นแหล่งที่จัดหาหนังสือที่จะมาส่งเสริมสร้างสติปัญญาของนักศึกษาให้แตกฉานยิ่งขึ้น

✓ * ลี และ รีค (Lee and Read, 1972 : 403 - 7) ทำการวิจัยการใช้ห้องสมุดของนิสิตสาขาธุรกิจในด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด
2. ทักษะของนิสิตที่มีต่อห้องสมุด
3. การใช้ห้องสมุดของนิสิต

จากการทดสอบความรู้ของนิสิตค่าการใช้ห้องสมุด ผลปรากฏว่า ร้อยละ 65 ของนิสิตยังไม่รู้วิธีใช้ห้องสมุดอย่างมีประสิทธิภาพ ร้อยละ 21 ยังตัดสินใจไม่ได้ ร้อยละ 13 สามารถใช้ห้องสมุดอย่างมีประสิทธิภาพ $\frac{1}{3}$ ของนิสิตมีทัศนคติต่อการใช้ห้องสมุดเป็นไปในทางลบ พวกนี้มีความยุ่งยากในการใช้ห้องสมุด อาจจะเป็ไปได้ว่านิสิตเหล่านี้ไม่ได้เรียนวิธีใช้ห้องสมุดเสียตั้งแต่เริ่มเรียนในระดับปริญญาโท อย่างไรก็ตามจากคำตอบที่ได้มาผลปรากฏว่าบรรดาอาจารย์แต่ละท่านเองก็มีความรู้เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดน้อยมาก

เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดของนิสิตปรากฏว่า ร้อยละ 67 ของนิสิตเข้าใช้ห้องสมุดเดือนละ 6 ครั้ง หรือมากกว่า ร้อยละ 18 ใช้ห้องสมุด 1 - 5 ครั้งต่อเดือน ร้อยละ 15 ไม่เคยใช้

ห้องสมุดเลย จากการสัมภาษณ์นิต 8 คน ที่ใช้ห้องสมุดเดือนละ 6 ครั้งหรือมากกว่า ปรากฏว่า พวกนี้ใช้ห้องสมุดเพื่อศึกษา ร้อยละ 53 ของนิตที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างไม่เคยใช้ห้องสมุดสำหรับการค้นคว้าวิจัยนอกจากเข้ามาทำการบ้านที่อาจารย์สั่ง

✓ เบ็คเกอร์ (Becker, 1970 : 2411A) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศาสตร์ โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มแรกเรียนวิชาสังคมศาสตร์โดยใช้ห้องสมุด อีกกลุ่มหนึ่งเรียนวิชาสังคมศาสตร์โดยไม่ใช้ห้องสมุด ผลสรุปได้ว่ากลุ่มนักเรียนที่เรียนวิชาสังคมศาสตร์โดยใช้ห้องสมุดค้นคว้าเพิ่มเติม เป็นกลุ่มที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่ากลุ่มที่ไม่ใช้ห้องสมุด เขาสรุปผลการทดลองไว้ว่าการใช้ห้องสมุด และการแนะนำของบรรณารักษ์มีอิทธิพลต่อทักษะในการค้นหาความรู้ของนักเรียนมาก

✓ แฮร์ริส (Harris, 1967 : 3887 A) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการเข้าถึงวัสดุต่าง ๆ ในการใช้ห้องสมุด เขาพบว่าจะมีการใช้ห้องสมุดมากขึ้น ถ้าผู้ใช้ห้องสมุดเข้าถึงวัสดุได้ง่ายและสะดวก แต่มีบางสิ่งที่ยังชี้ให้เห็นว่านักศึกษาจำนวนมากยังไม่ประสบความสำเร็จในการใช้ห้องสมุด การเรียนวิชาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดจะเพิ่มขึ้น ถ้าได้มีการปรับปรุงบริการและกิจกรรมต่าง ๆ ของห้องสมุดให้ดีขึ้น เขาตั้งสมมุติฐานว่าถ้าเอาวัสดุในห้องสมุดออกมาให้คนใช้ได้สะดวก และปรับปรุงบริการของห้องสมุด จะมีคนเข้าใช้ห้องสมุดมากขึ้น จากการศึกษาเขาพบว่าเมื่อห้องสมุดได้ปรับปรุงกิจกรรมด้านหนังสืออ้างอิง และบริการตอบคำถามบริการหนังสือของ และการจัดนิทรรศการ ตลอดจนการเข้าถึงวัสดุในห้องสมุด จะมีคนเข้าใช้ห้องสมุดมากขึ้น ผลจากการทดลองของเขาแสดงให้เห็นว่า บรรณารักษ์ในวิทยาลัยมีโอกาสที่จะทำให้นิคมเข้าใช้ห้องสมุดมากขึ้น

✓ มัลเลน (Mullen, 1967 : 400 A) ศึกษาเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดในการสอน โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์และส่งแบบสอบถามไปให้ครูใหญ่ บรรณารักษ์ ครู และนักเรียนเป็นผู้นตอบในระหว่างปีการศึกษา 1965 - 1966 ผลปรากฏดังนี้

1. จากการวิเคราะห์ผลออกมาปรากฏว่าองค์ประกอบที่เป็นปัญหาในการใช้ห้องสมุดประกอบการสอนคือ ความช่วยเหลือจากครูใหญ่ ครู บรรณารักษ์ งบประมาณ วิธีการสอน ความช่วยเหลือจากหน่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาของรัฐ สิ่งอำนวยความสะดวก

ความแตกต่าง ๆ เช่น องค์การซึ่งทำหน้าที่ให้การรับรองวิทยฐานะ จำนวนวัสดุประกอบการสอน วิธีสอน และสถานที่

2. บรรณารักษ์ 1 ใน 5 ของกลุ่มตัวอย่างรายงานว่าได้จัดเตรียมวัสดุการสอน
รายการสำหรับครู

3. ครูใหญ่ ร้อยละ 73 ไม่ได้เตรียมตัวเพื่อช่วยครูในการสอนโดยใช้ห้องสมุด

4. โดยทั่ว ๆ ไปบรรณารักษ์ไม่ได้จัดเตรียมแหล่งความรู้ที่ทันสมัยเพื่อใช้สอนใน

สาขาวิชาต่าง ๆ

5. ครูส่วนน้อยสอนโดยใช้ถักเรียนค้นคว้าในห้องสมุด

6. ครูและบรรณารักษ์ไม่ได้เตรียมการสอนร่วมกัน.

✓ ฮอสทรอป (Hostrop, 1967 : 2550 A - 2551 A) ศึกษาความสัมพันธ์
ระหว่าง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกับองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีต่อการใช้ห้องสมุดของนิสิตใน
วิทยาลัยแห่งหนึ่งในแคลิฟอร์เนีย ผลการศึกษาพบว่า

1. จำนวนนิสิตที่เข้ามาใช้ห้องสมุดทั้งหมดมีนิสิตที่ได้รับมอบหมายงานให้ทำ
มากกว่าที่จะเข้ามาอ่านเพราะมีนิสัยรักการค้นคว้า

2. ในการเรียนการสอนถ้าผู้สอนเน้นให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าจากห้องสมุดด้วยตนเอง
ในวิชาเหล่านั้นจะมีสถิติการยืมถึง ร้อยละ 50 ของสถิติการยืมทั้งหมด

3. บางวิชาที่อาจารย์กับนิสิตตกลงกันให้มีการค้นคว้าจากห้องสมุด นิสิตที่สอบได้
A หรือ B ยืมหนังสือจากห้องสมุดมากกว่าบุคคลอื่น

4. บางวิชาที่ตกลงกันว่าเรียนในห้อง ร้อยละ 80 อีกร้อยละ 20 ให้ค้นคว้า
จากห้องสมุด นิสิตที่เรียนวิชาเหล่านี้ใช้ห้องสมุดและยืมหนังสืออย่างน้อย

5. จากการสำรวจพบว่านิสิต ร้อยละ 19 ไม่เคยยืมหนังสือออกนอกห้องสมุดเลย
ในแต่ละภาคเรียน

✓ จอยส์ (Joyce, 1961 : 198 - 9) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้ความ
เข้าใจในการใช้ห้องสมุดกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาวิทยาลัยครูปีสุดท้ายในสหรัฐอเมริกา

ผลปรากฏว่า

1. ผู้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมักมีความสามารถในการใช้ห้องสมุด
สูงควบ
2. ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและผลการ
ทดสอบความรู้เกี่ยวกับห้องสมุดมีค่าเท่ากับ .41 .

บทที่ 3
วิธีดำเนินการ

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษานี้ประกอบด้วย

1. อาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ทองสมุก (T.Sc. 101) ในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษา 8 แห่ง จำนวน 20 คน และนิสิตปริญญาโทสาขารัฐประศาสนศาสตร์ ช่วยสอนวิชาการใช้ทองสมุก ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร จำนวน 4 คน รวม 24 คน

2. นิสิตนักศึกษาที่เรียนวิชาการใช้ทองสมุกแล้วในวิทยาลัยวิชาการศึกษา 8 แห่ง จำนวน 250 คน โดยมีจำนวนผู้สอนและผู้เรียนดังแสดงในตารางที่ 1 จำนวนแบบสอบถามสำหรับผู้เรียนที่ส่งไปทั้งหมด 250 ฉบับ ได้คืนมาจำนวน 235 ฉบับ คัดแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก จำนวน 10 ฉบับ เหลือแบบสอบถามที่ใช้เป็นข้อมูลจำนวน 225 ฉบับ หรือคิดเป็นร้อยละ 90 ของแบบสอบถามทั้งหมด ส่วนแบบสอบถามของผู้สอนได้ครบทั้ง 24 ฉบับ

ตาราง 1 จำนวนผู้สอนและผู้เรียนที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่าง

ชื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา	ผู้สอน	ผู้เรียน	รวม
วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน	2	30	32
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน	2	30	32
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	8	40	48
วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร	3	30	33
วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา	1	30	31
วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก	1	30	31
วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม	2	30	32

ตาราง 1 (ต่อ)

ชื่อวิทยาลัยวิชาการศึกษา	ผู้สอน	ผู้เรียน	รวม
วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา	1	30	31
นิสิตปริญญาโทช่วยสอนวิชาการศึกษา หอสมุด ที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	4	-	-
รวม	24	250	274

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล -

การเก็บข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามถามผู้สอนและผู้เรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมาย เวลา เนื้อหา การสอนและอุปกรณ์การสอน และการประเมินผล รวมทั้งความเห็นเกี่ยวกับหลักสูตร แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 2 ชุด คือ

ชุดที่ 1 แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 หมวด ดังนี้

หมวด 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการศึกษา หอสมุด มีคำถาม 6 ข้อ

หมวด 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของวิชาการศึกษา หอสมุด ตลอดจนความยาก ความง่าย ความมาก น้อย ของเนื้อหา มีคำถาม 10 ข้อ

หมวด 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เวลาที่กำหนดไว้พอดีหรือ มากน้อยเพียงใด มีคำถาม 6 ข้อ

หมวด 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน มีคำถามรวม 5 ข้อ

หมวด 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินผล มีคำถามทั้งสิ้น 7 ข้อ ข้อ 1 - 6

เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินผล ส่วนข้อ 7 เป็นคำถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อดี ข้อเสีย และ ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการศึกษา หอสมุด

ชุดที่ 2 แบบสอบถามสำหรับผู้สอน แบ่งออกเป็น 6 หมวด ดังนี้

- หมวด 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้สอน เช่น เพศ เวลาที่ทำงานมาแล้ว เวลาที่สอนใน 1 สัปดาห์ ฯลฯ จำนวน 8 ข้อ
- หมวด 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร มีคำถาม 10 ข้อ
- หมวด 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด มีคำถาม 10 ข้อ
- หมวด 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จำนวน 5 ข้อ
- หมวด 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน มีคำถาม 9 ข้อ
- หมวด 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินผล มีคำถาม 7 ข้อ ข้อ 1 – 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับการวัดผล ส่วนข้อ 7 เป็นคำถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับข้อดี ข้อเสีย และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด

ลักษณะของแบบสอบถามที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วยข้อคำถามสองแบบ คือ แบบให้ตอบโดยวิธีการบอกข้อความหรือรายละเอียดต่าง ๆ ในช่องว่างที่ให้ไว้ และชี้เครื่องหมายหน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริง ส่วนที่เหลือเป็นข้อคำถามที่ให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็นตามระดับมาตราประมาณค่า ซึ่งมีอยู่ห้าระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งแบบสอบถามดังกล่าวนี้ได้แสดงไว้ในภาคผนวกแล้ว

ก่อนที่จะสร้างแบบสอบถามขึ้น ได้ศึกษาหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดที่ใช้สอนอยู่ในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษา เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม นอกจากนั้นยังศึกษาวิธีการประเมินผลหลักสูตรจากสถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัย ซึ่งเคยทำการประเมินผลหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 เมื่อศึกษาวิธีการประเมินผลจนเข้าใจได้แล้ว จึงได้สร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาต่อไป

วิธีดำเนินการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูลเพื่อวิเคราะห์ผลการศึกษาครั้งนี้เริ่มตั้งแต่ปลายเดือนมิถุนายนเป็นต้นมา จนกระทั่งถึงปลายเดือนกรกฎาคม จึงได้แบบสอบถามครบตามที่ต้องการ

สำหรับวิทยาลัยวิชาการศึกษาในส่วนกลาง คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร และวิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามผ่านหัวหน้าบรรณารักษ์ให้เป็นผู้แจกและรวบรวมแบบสอบถามคืน โดยผู้วิจัยได้ไปส่งและรับแบบสอบถามจากหัวหน้าบรรณารักษ์ด้วยตนเอง ส่วนวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามให้แก่ผู้สอนและผู้เรียนด้วยตนเอง สำหรับวิทยาลัยวิชาการศึกษาส่วนภูมิภาค คือ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม และวิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา ได้ส่งแบบสอบถามไปให้หัวหน้าบรรณารักษ์ทางไปรษณีย์ และหัวหน้าบรรณารักษ์เป็นผู้เก็บรวบรวมแบบสอบถามส่งคืนมาให้ทางไปรษณีย์ เช่นเดียวกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การสรุปผลการวิจัยครั้งนี้ได้ทำการวิเคราะห์และคำนวณหาค่าสถิติต่าง ๆ ของข้อมูลเพื่อใช้ในการแปลผล โดยคำนวณค่าต่าง ๆ ดังนี้

1. ร้อยละ (Percentage) เพื่อหาอัตราส่วนร้อยละของความเห็นและปัญหาต่าง ๆ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) เพื่อหาระดับความเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมาย เนื้อหาของวิชา และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร จากมาตราประมาณค่าจากแบบสอบถาม โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทนค่าเฉลี่ย

$\sum X$ แทนผลรวมของน้ำหนักความเห็น

N แทนจำนวนผู้แสดงความเห็น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์และเสนอผลของการวิจัยตามลำดับดังนี้

1. สถานภาพโดยทั่วไปของผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด
2. การวิเคราะห์ความเห็นของผู้สอน เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร
(จำนวนผู้สอน 24 คน)
3. การวิเคราะห์ความเห็นของผู้เรียน เกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร
(จำนวนผู้เรียน 225 คน)
4. ปัญหาและอุปสรรคตลอดจนข้อเสนอแนะรวมทั้งความคิดเห็นจากผู้สอน
และผู้เรียน

การวิเคราะห์ความเห็นของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อหลักสูตรในด้านความมุ่งหมาย
เนื้อหา และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ซึ่งได้จากการตอบแบบสอบถามตามระดับความเห็น
5 ระดับ คือ

น้อยที่สุด	ลดมาก	คำแนะนำที่ความเห็นเป็น	1
ค่อนข้างน้อย	ลดเล็กน้อย	คำแนะนำที่ความเห็นเป็น	2
ปานกลาง	พอดี	คำแนะนำที่ความเห็นเป็น	3
ค่อนข้างมาก	เพิ่มเล็กน้อย	คำแนะนำที่ความเห็นเป็น	4
มากที่สุด	เพิ่มมาก	คำแนะนำที่ความเห็นเป็น	5

การเสนอความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้เสนอความเห็น
โดยเฉลี่ย กำหนดดังนี้

คำแนะนำที่ความเห็นเฉลี่ย	ต่ำกว่า 1.50	ถือว่า น้อยมาก หรือลดมาก
คำแนะนำที่ความเห็นเฉลี่ย	1.51 – 2.49	ถือว่า ค่อนข้างน้อย หรือลดเล็กน้อย
คำแนะนำที่ความเห็นเฉลี่ย	2.50 – 3.49	ถือว่า ปานกลาง หรือพอดี

ค่าน้ำหนักความเห็นเฉลี่ย 3.50 – 4.50 ถือว่า ค่อนข้างมาก หรือเพิ่มเล็กน้อย

ค่าน้ำหนักความเห็นเฉลี่ย สูงกว่า 4.50 ถือว่า มากที่สุด หรือเพิ่มมาก

การเสนอความคิดเห็นของผู้สอนและนักเรียนเกี่ยวกับการสอน การใช้อุปกรณ์การสอน และการประเมินผลใช้วิธีเทียบอัตราส่วนร้อยละ การเสนอผลจะเสนอตามหัวข้อที่กำหนดไว้ดังนี้

1. สถานภาพโดยทั่วไปของผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด

ก. จำนวนอาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุดในวิทยาลัยทางการศึกษา

ทั้ง 8 แห่ง ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและวุฒิของผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด

วิทยาลัยวิชาการ ศึกษา	วุฒิ						รวม
	ปริญญาโท บรรณารักษศาสตร์		อนุปริญญา หรือประกาศนียบัตร ชั้นสูง วิชาเฉพาะบรรณารักษศาสตร์		ปริญญาตรี วิชาการศึกษา		
	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	ชาย	หญิง	
จศ. บางแสน	—	1	1	—	—	—	2
วศ. ปทุมวัน	—	1	1	—	—	—	2
วศ. ประสานมิตร	4	3	—	—	—	1	8
จศ. พระนคร	1	1	—	1	—	—	3
จศ. พลศึกษา	—	—	—	1	—	—	1
วศ. พิษณุโลก	—	—	1	—	—	—	1
วศ. มหาสารคาม	1	—	1	—	—	—	2
วศ. สงขลา	1	—	—	—	—	—	1
นิสิตปริญญาโทสาขา บรรณารักษศาสตร์ ช่วยสอนที่ วศ. ประสานมิตร	—	—	2	2	—	—	4
	7	6	6	4	—	1	24

จากตาราง 2 แสดงว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษาทั้ง 8 แห่ง มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด มีวุฒิปริญญาโท ทางบรรณารักษศาสตร์ 13 คน ระดับประกาศนียบัตร ชั้นสูงวิชาเฉพาะ บรรณารักษศาสตร์ 10 คน และระดับปริญญาตรีวิชาการศึกษา 1 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดมากที่สุดคือ 12 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร มีผู้สอน 3 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสนและปทุมวัน มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดแห่งละ 2 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา พิษณุโลก และสงขลา มีผู้สอนแห่งละ 1 คน

ข. เวลาที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด จำนวนชั่วโมงที่สอน วิชาการใช้ห้องสมุด จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาอื่น และจำนวนชั่วโมงที่ทำงานห้องสมุดต่อสัปดาห์ ดังแสดงในตาราง ต่อไปนี้

ตาราง 3 จำนวนปีที่มีผู้สอนเคยสอนวิชาการใช้ห้องสมุด แยกตามวิทยาลัยวิชาการศึกษา

วิทยาลัยวิชาการศึกษา	0 - 3 ปี	4 - 7 ปี	8 - 11 ปี	11 ปี ขึ้นไป
บางแสน	1	—	1	—
ปทุมวัน	1	—	—	1
ประสานมิตร	1	4	—	3
พระนคร	3	—	—	—
พลศึกษา	—	1	—	—
พิษณุโลก	—	1	—	—
มหาสารคาม	1	1	—	—
สงขลา	1	—	—	—
รวม	8	7	1	4

ตาราง 3 แสดงว่า ผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดในวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 3 คน ทำงานมานานกว่า 11 ปี วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด

มานานกว่า 11 ปี 1 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน มีผู้สอนระหว่าง 8 – 11 ปี 1 คน ผู้สอนระหว่าง 4 – 7 ปี จำนวน 7 คน และผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดต่ำกว่า 3 ปี จำนวน 8 คน

ตาราง 4 จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาอื่น และจำนวนชั่วโมงที่ทำงานห้องสมุดโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์

วิทยาลัยวิชาการศึกษา	ชั่วโมงสอนและชั่วโมงทำงานโดยเฉลี่ยต่อสัปดาห์		
	สอนวิชาการใช้ห้องสมุด	สอนวิชาอื่น	ทำงานห้องสมุด
บางแสน	6	2.5	45
ปทุมวัน	6	—	40
ประสานมิตร	2.5	1.5	38
พระนคร	6	—	34
พลศึกษา	6	—	40
พิษณุโลก	12	—	40
มหาสารคาม	7	—	45
สงขลา	10	6	34

ตาราง 4 แสดงว่า ผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก มีชั่วโมงสอนมากที่สุด คือ 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ รองลงมาได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา 10 ชั่วโมง วิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม 7 ชั่วโมง วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ปทุมวัน พระนคร พลศึกษา สอนสัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง ส่วนวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีชั่วโมงสอนต่อสัปดาห์น้อยที่สุดคือ 2.5 ชั่วโมง

สำหรับผู้ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุดและต้องสอนวิชาอื่นด้วย ได้แก่ วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา สอนวิชาอื่น 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน 2.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

และวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 1.5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนผู้ที่สอนวิทยาลัยวิชาการศึกษาอื่น ๆ สอนแต่วิชาการใช้ห้องสมุดเท่านั้น

วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน และมหาสารคาม ผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดมีชั่วโมงทำงานห้องสมุดสัปดาห์ละ 45 ชั่วโมง วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน พลศึกษา และพิษณุโลก มีชั่วโมงทำงาน 40 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีชั่วโมงทำงานในห้องสมุด 38 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร และสงขลา ผู้สอนมีชั่วโมงทำงานในห้องสมุด 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ค. วิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีชุมนุมเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด และผู้สอนเป็นสมาชิกเกี่ยวกับองค์การ หรือสมาคมที่เกี่ยวข้องกับวิชาบรรณารักษศาสตร์

1. วิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีชุมนุมเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุด คือ
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และวิทยาลัยวิชาการศึกษา มหาสารคาม
2. ผู้สอนที่เป็นสมาชิกของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทยมีดังนี้คือ

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร	5 คน
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ปทุมวัน	2 คน
วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร	2 คน
วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา	1 คน
วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลก	1 คน

นอกจากนี้มิได้เป็นสมาชิกของสมาคม หรือองค์การใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาบรรณารักษศาสตร์

2. การวิเคราะห์ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

ก. ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาการใช้ห้องสมุด
เสนอผลโดยแสดงค่าน้ำหนักเฉลี่ย

ตาราง 5 ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อ	รายการความเห็นของผู้สอน	ค่าน้ำหนักเฉลี่ย
1.	ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร	4.67
2.	ผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดได้พิจารณา ปรึกษาเกี่ยวกับความมุ่งหมายและ เนื้อหากับผู้สอนวิชานี้เพียงใด	3.20
3.	ผู้สอนเข้าใจความมุ่งหมายของวิชาการใช้ห้องสมุด	4.76
4.	ผู้สอนคิดว่าความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชานี้ชัดเจน	3.92
5.	ผู้สอนบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของวิชา	4.43
6.	ผู้สอนคิดว่าเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมาย	3.81
7.	ผู้สอนคิดว่าควรมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร วิชา	3.96
8.	ความมุ่งหมายของการเรียนวิชานี้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.04
9.	เนื้อหาวิชามีส่วนช่วยให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมาย	3.74
10.	ผู้สอนคิดว่าความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชานี้เหมาะสมกับความต้องการ ของสังคม	3.71

ตาราง 5 แสดงว่า ผู้สอนมีความเข้าใจความมุ่งหมายของวิชาการใช้ห้องสมุดเป็นอย่างดี และเห็นว่าควรศึกษาให้เข้าใจความมุ่งหมายของหลักสูตรนี้ ผู้สอนส่วนใหญ่บอกให้ผู้เรียนทราบ ความมุ่งหมาย และมีความเห็นว่า วิชานี้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน ผู้สอนคิดว่าตนควรมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตร ความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาที่ชัดเจนที่ เนื้อหาวิชาสอดคล้อง กับความมุ่งหมาย วิชานี้มีส่วนช่วยให้การเรียนของผู้เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมาย และคิดว่า ความเหมาะสมของหลักสูตร เหมาะกับความต้องการ ของสังคมมากตามลำดับ

ข. ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เสนอผล โดยแสดงค่าน้ำหนักคะแนนเฉลี่ย

ตาราง 6 ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ	รายการ ความเห็นของผู้สอน	ค่าน้ำหนักเฉลี่ย
1.	เนื้อหาวิชาส่งเสริมความเจริญงอกงามของผู้เรียนในด้านความสามารถ ทัศนคติ ฯลฯ	3.25
2.	เนื้อหาวิชาสนองความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของผู้เรียน	3.50
3.	เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นต่อปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล	3.08
4.	เนื้อหาวิชาช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการ ของผู้เรียน	3.29
5.	ผู้เรียนนำเนื้อหาวิชาไปใช้เป็นประโยชน์ในสถานการณ์ปัจจุบัน	4.08
6.	ผู้สอนต้องดัดแปลงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียน	3.54
7.	เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมเพียงใด	3.33
8.	ผู้สอนเห็นว่าตามหลักสูตรที่กำหนดให้ผู้เรียน เรียนตามหัวข้อต่อไปนี้ เหมาะสมเพียงใด	
	8.1 ความสำคัญของห้องสมุด	4.41
	8.2 ห้องสมุดของเรา (ความรู้ เกี่ยวกับห้องสมุด เช่น ประวัติย่อ)	4.41
	8.3 บรรณานุกรม	4.25
	8.4 วัสดุห้องสมุด	4.41
	8.5 การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ	4.00
	8.6 บัตรรายการ	4.54
	8.7 วารสาร และครร ณีวารสาร	4.46
	8.8 หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ	3.67
	8.9 หนังสืออ้างอิง	2.46
9.	ความเหมาะสมของเนื้อหาวิชากับระดับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	3.96
10.	เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร มีมากน้อยเพียงใด	3.75

ตาราง 6 แสดงว่าผู้สอนมีความเห็นว่าเนื้อหา เรื่องบัตรรายการมีความเหมาะสมมากที่สุด รองลงไปได้แก่ วารสารและครรชนวารสาร และเห็นว่าเรื่องความสำคัญของห้องสมุด ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด และเรื่องวัสดุห้องสมุด มีความสำคัญเท่า ๆ กัน ต่อจากนั้นเป็นเรื่อง บรรณานุกรม การจัดหมู่หนังสือและวัสดุในห้องสมุด หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือตามลำดับ

ผู้สอนมีความเห็นว่าเนื้อหาวิชามีประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก เหมาะกับความรู้พื้นฐาน และเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรก็พอดีกับระดับของผู้เรียนซึ่งสามารถสนองความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของผู้เรียนได้ แต่บางครั้งผู้สอนก็ต้องคัดแปลงเนื้อหาวิชาให้เหมาะสมกับผู้เรียนบ้าง

ค. ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เสนอผลโดยแสดงค่าน้ำหนักเฉลี่ย

ตาราง 7 ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ	รายการความเห็นของผู้สอน	ค่าน้ำหนักเฉลี่ย
1.	ผู้สอนคิดว่าควรเพิ่มหรือลดอัตราเวลาเรียนเมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชา	4.41
2.	ผู้สอนคิดว่าควรเพิ่มหรือลดอัตราเวลาเรียนเมื่อคำนึงถึงความมากมายของเนื้อหาวิชา	4.41
3.	ผู้สอนเพิ่มหรือลดเวลาให้เหมาะกับเนื้อหาวิชา	2.96
4.	เวลาที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรพอเหมาะกับเนื้อหาวิชา	1.92
5.	ผู้สอนเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ในการสอนท่านให้ทำภาคปฏิบัติน้อย เพราะเวลาน้อย"	3.71

ตาราง 7 แสดงว่าเมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาและเนื้อหาวิชาแล้ว ผู้สอนมี

ความเห็นว่าการเพิ่มอัตราเวลาเรียนให้มากขึ้น และในการสอนควรลดทฤษฎีให้น้อยลงเพราะเวลาไม่พอ

ง. การเตรียมการสอน วิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอน และความคิดเห็นเกี่ยวกับความสำคัญของเนื้อหาวิชา

ตาราง 8 การเตรียมการสอนของผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด

ข้อ	การเตรียมการสอน	ร้อยละ (Percentage)
1.	1.1 ทำโครงการสอน	41.67
	1.2 ไม่ได้ทำโครงการสอน	29.17
	1.3 ทำโครงการสอนเมื่อมีเวลาว่าง	29.16
2.	2.1 เตรียมการสอนก่อนเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง	45.83 ✓
	2.2 เตรียมการสอนเป็นรายสัปดาห์	37.50
	2.3 ไม่ได้เตรียมการสอนเพราะไม่มีเวลา	0.00
	2.4 ไม่ได้เตรียมการสอนเพราะสอนจนชำนาญแล้ว	0.00
	2.5 เตรียมการสอนเป็นบางครั้งตามความพอใจ	16.67
3.	3.1 การเตรียมการสอนช่วยให้การสอนได้ผลดีมาก	45.83 ✓
	3.2 การเตรียมการสอนช่วยให้การสอนได้ผลดี	37.50
	3.3 การเตรียมการสอนช่วยให้การสอนได้ผลปานกลาง	16.67
	3.4 การเตรียมการสอนไม่ทำให้การสอนดีขึ้นหรือเลวลง	0.00
4.	4.1 ยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นสำคัญในการเตรียมการสอน	53.57 ✓
	4.2 ยึดหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลัก	3.57
	4.3 ยึดเนื้อเรื่องตามโครงการสอนที่ทำไว้	32.14
	4.4 ถือความสะดวกเป็นเกณฑ์ในการเตรียมการสอน	3.57
	4.5 คำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสำคัญ	7.15

ตาราง 8 แสดงว่าผู้สอนเตรียมการ สอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นสำคัญ ผู้สอนส่วนใหญ่เตรียมการ สอนเป็น ราย ชั่วโมง และการ เตรียมการ สอนช่วยให้การ สอนได้ผลดี โดยทั่วไปผู้สอนทำโครงการ สอน

ตาราง 9 วิธีสอนที่ผู้สอนใช้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด

วิธี วิธีที่	วิธีสอนที่ผู้สอนใช้	ร้อยละ (Percentage)
1.	บรรยาย	24.56
2.	บรรยายและบอกให้จด	14.04
3.	ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด	23.56
4.	ให้ผู้เรียนค้นคว้าและรายงาน	18.30
5.	ใช้วิธีอภิปราย	13.03
6.	เชิญวิทยากรมาบรรยาย	6.51

ตาราง 9 แสดงว่า วิธีที่ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ วิธีบรรยาย รองลงไปได้แก่
ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด ค้นคว้าและรายงาน บรรยายและบอกให้จด อภิปรายตามลำดับ
ส่วนวิธีที่ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือ การเชิญวิทยากร

ตาราง 10 การใช้อุปกรณ์และความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน .

ข้อ	อุปกรณ์ การใช้ และความคิดเห็นเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน	ร้อยละ (Percentage)
1.	1.1 ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างสม่ำเสมอ	12.50
	1.2 ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นส่วนใหญ่	4.17
	1.3 ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางเรื่อง	75.00 ✓
	1.4 ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอน	8.33
	1.5 ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอน	0.00
2.	2.1 ใช้อุปกรณ์	10.58
	2.2 ใช้อุปกรณ์	14.96
	2.3 ใช้อุปกรณ์	10.58
	2.4 ใช้อุปกรณ์	20.44
	2.5 ใช้อุปกรณ์จริง	43.44 ✓
3.	3.1 การใช้อุปกรณ์จะทำให้ผู้เรียนสนใจและเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น	41.18
	3.2 การใช้อุปกรณ์จะทำให้เสียเวลาในการสอนและการอธิบาย	3.92
	3.3 การใช้อุปกรณ์จะประหยัดเวลาในการสอนและการอธิบาย	27.45
	3.4 การใช้อุปกรณ์จะทำให้การสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้ได้อย่างดี	27.45

ตาราง 10 แสดงว่าผู้สอนส่วนใหญ่ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางเรื่อง อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดก็คือของจริง และผู้สอนมีความเห็นว่าการใช้อุปกรณ์การสอนจะทำให้ผู้เรียนสนใจและเรียนเข้าใจยิ่งขึ้น

ตาราง 11 ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับอันดับความสำคัญของเนื้อหาวิชา

เรื่อง	เนื้อหาวิชาที่ใช้ของสมุค	ความสำคัญ	
		ร้อยละ	อันดับที่
1.	ความสำคัญของห้องสมุค	5.76	8
2.	ห้องสมุคของเรา (ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุค เช่น ประวัติย่อ)	10.42	7
3.	บรรณานุกรม	11.62	6
4.	วัสดุห้องสมุค	11.88	5
5.	การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ	13.16	2
6.	บัตรรายการ	17.54	1
7.	วารสารและครรชนีวารสาร	12.06	4
8.	หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ	4.67	9
9.	หนังสืออ้างอิง	12.89	3

ตาราง 11 แสดงว่าเนื้อหาวิชาที่ผู้สอนเห็นว่าสำคัญมากเรียงตามลำดับคือเรื่อง บัตรรายการ การจัดหมู่หนังสือและวัสดุ หนังสืออ้างอิง วารสารและครรชนีวารสาร วัสดุห้องสมุค บรรณานุกรม ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุค ความสำคัญของห้องสมุค และอันดับสุดท้ายได้แก่เรื่องหนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ

จ. วิธีการ ประเมินผลและความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับการ ประเมินผลหลักสูตร

ตาราง 12 การประเมินผลและความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร

ข้อ	วิธีประเมินผลและความเห็นของผู้สอนต่อการประเมินผลหลักสูตร	ร้อยละ
1.	1.1 ทดสอบผู้เรียนทุกครั้งที่เขาสอน	3.58
	1.2 ทดสอบทุกครั้งหลังจากสอนจบเรื่องหนึ่ง ๆ	35.71
	1.3 ทดสอบทุกเดือน	25.00
	1.4 ทดสอบเมื่อผู้เรียนไม่สนใจบทเรียน	0.00
	1.5 ทดสอบเมื่อไม่พร้อมที่จะสอน	0.00
	1.6 ทดสอบปลายภาคเพียงหนเดียว	35.71
2.	2.1 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรมาก	66.66
	2.2 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปานกลาง	33.34
	2.3 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร น้อย	0.00
	2.4 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร น้อยที่สุด	0.00
3.	3.1 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเรียนมาก	91.66
	3.2 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเรียนปานกลาง	4.17
	3.3 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเรียนน้อย	4.17
	3.4 ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเรียนน้อยที่สุด	0.00
	3.5 ในการทดสอบผู้สอนไม่คำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเรียนเลย	0.00
4.	4.1 ผู้สอนทดสอบเรื่องความสำคัญของห้องสมุด	8.68
	4.2 ผู้สอนทดสอบเรื่องห้องสมุดของเรา (ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด)	10.36
	4.3 ผู้สอนทดสอบเรื่องบรรณานุกรม	9.94
	4.4 ผู้สอนทดสอบเรื่องวัสดุห้องสมุด	10.78
	4.5 การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ	11.48
	4.6 บัตรรายการ	14.15

ตาราง 12 (ต่อ)

ข้อ	วิธีประเมินผลและความเห็นของผู้สอนต่อการประเมินผลหลักสูตร	ร้อยละ
	4.7 วารสาร และกรณีวารสาร	10.78
	4.8 หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ	9.80
	4.9 หนังสืออ้างอิง	14.03
5.	5.1 ผู้สอนออกข้อสอบเพื่อวัดความจำ	25.45
	5.2 ผู้สอนออกข้อสอบเพื่อวัดความเข้าใจ	35.64
	5.3 ผู้สอนออกข้อสอบเพื่อวัดความสามารถในการนำไปใช้	38.91
6.	6.1 ผู้สอนคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดอย่างดี	4.17
	6.2 ผู้สอนคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดค่อนข้างดี	12.50
	6.3 ผู้สอนคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดปานกลาง	79.16
	6.4 ผู้สอนคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดน้อย	4.17
	6.5 ผู้สอนคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดน้อยมาก	0.00

ตาราง 12 แสดงว่าในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเรียนมากที่สุด รองลงไปได้แก่ จุกมุงหมายของหลักสูตร ผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดปานกลาง เรื่องที่ผู้สอนทดสอบมากเรียงตามลำดับคือ นักรายการ หนังสืออ้างอิง การจัดหมู่หนังสือ และวัสดุอื่น ๆ ผู้สอนส่วนใหญ่ทดสอบเมื่อสอนจบเรื่องหนึ่ง ๆ และทดสอบสิ้นเทอมเพียงครั้งเดียวมากเท่า ๆ กัน

3. การวิเคราะห์ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

ก. ความมุ่งหมายของผู้เรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร วิชาการใช้ห้องสมุด เสนอผลโดยแสดงค่าน้ำหนักเฉลี่ย

ตาราง 13 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ข้อ	ความเห็นของผู้เรียน	ค่าน้ำหนักเฉลี่ย
1.	ผู้สอนบอกความมุ่งหมายของการ เรียนให้ผู้เรียนทราบ	3.69
2.	เมื่อทราบความมุ่งหมายแล้วผู้เรียนเข้าใจ	3.32
3.	ความมุ่งหมายของวิชานี้เหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียน	4.11
4.	เนื้อหาวิชามีส่วนช่วยให้การ เรียนของผู้เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมาย	4.89
5.	ผู้เรียนคิดว่าเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมาย	3.61
6.	ผู้เรียนคิดว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชานี้เหมาะสมกับความต้องการของสังคม	3.28

ตาราง 13 แสดงว่าผู้เรียนมีความเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนี้คือ เนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดมีส่วนช่วยให้การ เรียนของผู้เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายมากที่สุด ความมุ่งหมายของวิชานี้เหมาะสมกับระดับชั้นมาก ผู้สอนส่วนใหญ่บอกความมุ่งหมายของการ เรียนให้ทราบ และผู้เรียนคิดว่าเนื้อหาวิชาสอดคล้องกับความมุ่งหมายเป็นอย่างดี

ข. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
เสนอผลโดยแสดงค่าน้ำหนักเฉลี่ย

ตาราง 14 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ	ความเห็นของผู้เรียน	ค่าน้ำหนักเฉลี่ย
1.	เนื้อหาวิชาตรงกับ ความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของผู้เรียน	3.59
2.	เนื้อหาวิชาเหมาะสมกับระดับความสามารถและความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	3.24
3.	ความยากง่ายของเนื้อหาวิชาที่เรียนมาแล้ว	3.04

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อ	ความเห็นของผู้เรียน	ค่าน้ำหนักเฉลี่ย
4.	เนื้อหาวิชาช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงามและพัฒนาการ ของผู้เรียน	3.54
5.	ผู้เรียนนำเนื้อหาวิชาไปใช้ประโยชน์ในสถานการณ์ปัจจุบัน	3.77
6.	ควรดัดแปลงเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของผู้เรียน	3.40
7.	เนื้อหาวิชามีส่วนช่วยให้การ เรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมาย	3.65
8.	ผู้เรียนเห็นว่าตามที่หลักสูตร กำหนดให้ เรียนหัวข้อต่อไปนี้เหมาะสมเพียงใด	
8.1	ความสำคัญของห้องสมุด	3.82
8.2	ห้องสมุดของเรา (ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด)	3.73
8.3	บรรณานุกรม	4.45
8.4	วัสดุห้องสมุด	3.72
8.5	การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ	4.03
8.6	บัตรรายการ	3.94
8.7	วารสารและคร รชนีวาร สาร	3.48
8.8	หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ	3.56
8.9	หนังสืออ้างอิง	3.69
9.	เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีมากน้อยเพียงใด	2.97
10.	เนื้อหาวิชามีความยากง่ายเพียงใด	2.99

ตาราง 14 แสดงว่าเนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดที่ผู้เรียนเห็นความเหมาะสมมาก
เรียงตามลำดับคือ เรื่องบรรณานุกรม การจัดหมู่หนังสือและวัสดุในห้องสมุด บัตรรายการ
ความสำคัญของห้องสมุด ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด วัสดุห้องสมุด หนังสืออ้างอิง หนังสือและ
ส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ

ในค่านี้อาณาของหลักสูตร ผู้เรียนมีความเห็นว่าให้นำเนื้อหาวิชาไปใช้เป็นประโยชน์ได้มากที่สุด เนื้อหาวิชามีส่วนช่วยในการ เรียนบรรลุตามความมุ่งหมาย เนื้อหาตรงกับ ความสนใจ ความต้องการ และตรงกับปัญหาของผู้เรียน นอกจากนี้เนื้อหาวิชายังช่วยส่งเสริม ความเจริญของงานและพัฒนาการ ของผู้เรียนเป็นอย่างดี

ค. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เสนอผลโดย แสangk้านักเฉลี่ย

ตาราง 15 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

ข้อ	ความเห็นของผู้เรียน	ค่านักเฉลี่ย
1.	ผู้เรียนคิดว่าควร เพิ่มหรือลดอัตราเวลาเรียนเมื่อคำนึงถึง ความสำคัญ ของวิชา	3.28
2.	ผู้เรียนคิดว่าควร เพิ่มหรือลดอัตราเวลาเรียนเมื่อคำนึงถึง ความมากมาย ของเนื้อหาวิชา	3.24
3.	ผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนเพิ่มหรือลดเวลาให้พอเหมาะกับ เนื้อหาวิชา	3.13
4.	ผู้เรียนคิดว่าเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรพอเหมาะกับ เนื้อหาวิชา	2.57
5.	เวลาที่ผู้สอนใช้สอนพอดีกับเนื้อหา	3.03
6.	ผู้เรียนเห็นด้วยกับคำกล่าวที่ว่า "ในการ เรียนท่านได้ทำภาคปฏิบัติ น้อย เพราะเวลาเรียนน้อย	2.95
7.	ผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนอธิบายรวมรัดพอเหมาะกับ เวลา	2.86

ตาราง 15 แสดงว่าเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนมีความเห็นว่า เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาและความมากมายของเนื้อหาแล้วควร จะเพิ่มเวลาเรียนขึ้นอีก เล็กน้อย และผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนต้องเพิ่มเวลาเพื่อให้พอเหมาะกับ เนื้อหาวิชา

ง. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและ
ลำดับความสำคัญของเนื้อหาวิชา

ตาราง 16 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีสอนวิชาการใช้ทองสมุก

วิธี วิธีที่	วิธีที่ผู้สอนใช้	ร้อยละ (Percentage)
1.	บรรยาย	24.47
2.	บรรยายและบอกให้จด	18.59
3.	ให้ผู้เรียนทำแบบฝึกหัด	17.58
4.	ให้ผู้เรียนค้นคว้าและรายงาน	20.20
5.	ใช้วิธีอภิปราย	11.47
6.	เชิญวิทยากรมาบรรยาย	7.69

ตาราง 16 แสดงว่าผู้เรียนเห็นว่าผู้สอนใช้วิธีบรรยายมากที่สุด รองลงไปได้แก่
ให้ค้นคว้าและรายงาน บรรยายและบอกให้จด ให้ทำแบบฝึกหัด และใช้วิธีอภิปราย ตามลำดับ
วิธีที่ผู้สอนใช้น้อยที่สุดคือ การเชิญวิทยากรมาบรรยาย

ตาราง 17 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน

ข้อ	อุปกรณ์ การใช้และความเห็นเกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์การสอน	ร้อยละ (Percentage)
1.	1.1 ใช้อุปกรณ์การสอนอย่างสม่ำเสมอ	5.50
	1.2 ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นส่วนใหญ่	24.31
	1.3 ใช้อุปกรณ์การสอนเป็นบางครั้ง	42.20
	1.4 ไม่ค่อยใช้อุปกรณ์การสอน	25.24
	1.5 ไม่เคยใช้อุปกรณ์การสอน	2.75
2.	2.1 ใช้อาพยนตร์	13.43
	2.2 ใช้อาพเลี่ยน	13.82
	2.3 ใช้อาพนิ่ง	15.94
	2.4 ใช้อาพณานิ	19.26
	2.5 ใช้อาพจริง	37.55
3.	3.1 การใช้อุปกรณ์ทำให้บทเรียนน่าสนใจและเข้าใจยิ่งขึ้น	46.81
	3.2 การใช้อุปกรณ์ทำให้เสียเวลาในการสอน	1.39
	3.3 การใช้อุปกรณ์ช่วยประหยัดเวลาในการสอน	28.53
	3.4 การใช้อุปกรณ์ทำให้การ เรียนมรร ลุจุมงหมายที่ต้งไว้	23.27

ตาราง 17 ผู้เรียนร้อยละ 42.20 มีความเห็นว่าผู้สอนใช้อุปกรณ์เป็นบางครั้ง
 อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดก็คือของจริง และผู้เรียนมีความเห็นว่า การใช้อุปกรณ์การสอนทำให้บทเรียน
 น่าสนใจและเข้าใจยิ่งขึ้น

ตาราง 18 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับอันดับความสำคัญของเนื้อหาวิชา

เรื่องที่	เนื้อหาวิชาการใช้ของสมุด	ความสำคัญ	
		ร้อยละ	อันดับที่
1.	ความสำคัญของห้องสมุด	11.44	5
2.	ห้องสมุดของเรา (ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด เช่น ประวัติย่อ)	10.08	6
3.	บรรณานุกรม	12.33	4
4.	วัสดุห้องสมุด	12.50	3
5.	การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ	17.50	1
6.	บัตรรายการ	12.68	2
7.	วารสารและครรชนวารสาร	9.04	7
8.	หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ	5.61	9
9.	หนังสืออ้างอิง	8.82	8

ตาราง 18 แสดงว่าเนื้อหาที่ผู้เรียนเห็นว่าสำคัญมากเรียงตามลำดับคือ การจัดหมู่หนังสือและวัสดุ บัตรรายการ วัสดุห้องสมุด บรรณานุกรม ความสำคัญของห้องสมุด ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด วารสารและครรชนวารสาร หนังสืออ้างอิง และเรื่องที่ผู้เรียนเห็นความสำคัญเป็นอันดับสุดท้าย คือ หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ

จ. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินผลหลักสูตร ของผู้สอน

ตาราง 19 ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินผลของผู้สอน

ข้อ	ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับการประเมินผลของผู้สอน	ร้อยละ (Percentage)
1.	1.1 ผู้สอนทดสอบทุกครั้งที่เขาสอน	2.45
	1.2 ผู้สอนทดสอบทุกครั้งที่สอนจบเรื่องหนึ่ง ๆ	27.75
	1.3 ผู้สอนทดสอบทุกเดือน	0.85
	1.4 ผู้สอนทดสอบเมื่อผู้เรียนไม่สนใจบทเรียน	1.71
	1.5 ผู้สอนทดสอบกลางเทอมและทดสอบบางหัวข้อ	40.17
	1.6 ผู้สอนทดสอบปลายเทอมเพียงครั้งเดียว	26.07
2.	2.1 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร มาก	38.27
	2.2 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปานกลาง	54.23
	2.3 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร น้อย	6.20
	2.4 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร น้อยที่สุด	1.30
3.	3.1 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นมาก	41.52
	3.2 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นปานกลาง	49.65
	3.3 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นน้อย	5.95
	3.4 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นน้อยที่สุด	2.43
	3.5 ในการทดสอบผู้เรียนคิดว่าผู้สอนไม่คำนึงถึงสิ่งที่สอนในชั้นเลย	0.45
4.	4.1 ผู้สอนทดสอบเรื่องความสำคัญของห้องสมุด	10.77
	4.2 ผู้สอนทดสอบเรื่องห้องสมุดของเรา (ความรู้เกี่ยวกับห้องสมุด)	10.22
	4.3 ผู้สอนทดสอบเรื่องบรรณานุกรม	12.23

ตาราง 19 (ต่อ)

ข้อ	ความเห็นของผู้เรียนที่ต่อการประเมินผลของผู้สอน	ร้อยละ (Percentage)
	4.4 วัสดุของสมุด	9.97
	4.5 การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ	12.46
	4.6 บัตรรายการ	13.03
	4.7 วารสารและกรณีวารสาร	9.97
	4.8 หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ	10.40
	4.9 หนังสืออ้างอิง	10.95
5.	5.1 ข้อสอบที่ผู้สอนออกเป็นแบบวัดความจำ	38.50
	5.2 ข้อสอบที่ผู้สอนออกเป็นแบบวัดความเข้าใจ	23.85
	5.3 ข้อสอบที่ผู้สอนออกเป็นแบบวัดความสามารถในการนำไปใช้	37.65
6.	6.1 ผู้เรียนคิดว่าได้รับความรู้ในวิชาการใช้ของสมุดมาก	1.79
	6.2 ผู้เรียนคิดว่าได้รับความรู้ในวิชาการใช้ของสมุดค่อนข้างมาก	23.77
	6.3 ผู้เรียนคิดว่าได้รับความรู้ในวิชาการใช้ของสมุดปานกลาง	64.13
	6.4 ผู้เรียนคิดว่าได้รับความรู้ในวิชาการใช้ของสมุดน้อย	8.07
	6.5 ผู้เรียนคิดว่าได้รับความรู้ในวิชาการใช้ของสมุดน้อยที่สุด	2.24

ตาราง 19 แสดงว่าในการทดสอบร้อยละ 54.23 ของผู้เรียนคิดว่าผู้สอนคำนึงถึง
จุดมุ่งหมายของหลักสูตรปานกลาง และร้อยละ 49.65 ของผู้เรียนมีความเห็นว่าผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่
สอนในชั้นเรียนปานกลาง โดยทั่วไปผู้สอนทำการทดสอบกลางเทอมและทดสอบบางหัวข้อเท่านั้น
ผู้เรียนร้อยละ 64.13 คิดว่าได้รับความรู้วิชานปานกลาง

4. ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนวิชาการใช้ห้องสมุด

ก่อนท้ายสุดของแบบสอบถามได้เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแสดงความคิดเห็น และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด ซึ่งรวบรวมและเรียงความลำดับจากข้อที่มีผู้แสดงความคิดเห็นมากที่สุดไปข้อที่มีผู้แสดงความคิดเห็นน้อยตามลำดับดังนี้

ก. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้สอนเกี่ยวกับหลักสูตร

ข้อดีของหลักสูตร

1. การเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในห้องสมุดได้อย่างกว้างขวาง และมีประสิทธิภาพ
2. ทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการค้นคว้า และรู้จักเลือกหนังสืออ่านตามความสนใจได้
3. ผู้เรียนใช้วิธีนี้เป็นแนวทางสำหรับค้นคว้าวิชาอื่นต่อไป
4. ทำให้ผู้เรียนเขียนรายงานเป็น และรู้จักค้นหาความรู้ด้วยตนเอง
5. การเรียนวิชานี้ช่วยให้การเรียนวิชาอื่นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
6. ทำให้ผู้เรียนเห็นความสำคัญของห้องสมุดและมีทัศนคติที่ดีต่อห้องสมุด
7. เนื้อหาของหลักสูตรกว้างขวางก็เหมาะที่ผู้สอนจะขยายหรือลดเนื้อหาเองได้

ข้อเสียของหลักสูตร

1. เนื้อหาไม่สอดคล้องกับเวลา ไม่สามารถสอนได้หมดตามที่หลักสูตรกำหนดไว้
2. จำนวนหน่วยกิตน้อยเกินไป
3. เวลาเรียนมีน้อยจึงทำให้การปฏิบัติค่อยลงไปด้วย
4. เนื้อหาของหลักสูตรไม่สอดคล้องกับหน่วยกิต

ข้อเสนอแนะของผู้สอน

1. ควรเพิ่มหน่วยกิตวิชานี้ให้มากขึ้น

2. ควรเปิดสอนวิชาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาวรรณกรรมศาสตร์ หรือเปิดวิชานี้เป็นวิชาเอก หรือวิชาโทในระดับปริญญาตรี

3. เพิ่มการปฏิบัติของผู้เรียนให้มากขึ้น
4. ควรจัดห้องเรียนให้ใกล้ห้องสมุดมากที่สุด
5. ผู้สอนควรมีการประชุมปรึกษารื้อกันทุกสัปดาห์
6. ควรมีศูนย์สำหรับการสอน เช่น ศูนย์สำหรับจัดหาแบบฝึกหัด
7. เวลาสอนควรเน้นให้ผู้เรียนรู้จักเก็บและรักษาของใช้ที่ใช้ร่วมกัน
8. ควรจัดสร้างอุปกรณ์การสอนด้วยวัสดุทัศนวัสดุให้มากขึ้น
 - ข. ความกึกก้องและข้อเสนอแนะของผู้เรียนเกี่ยวกับหลักสูตร

ข้อดีของหลักสูตร

1. การเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดช่วยให้ผู้เรียนสามารถค้นหาความรู้ได้อย่างกว้างขวาง
2. การเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดช่วยในการเรียนวิชาอื่น ๆ ที่มีอยู่ในหลักสูตร
3. ทำให้รู้จักเลือกหนังสืออ่านได้ตามความสนใจ
4. ทำให้เข้าใจการดำเนินงานของห้องสมุด และมีทัศนคติที่ดีต่อห้องสมุด
5. ทำให้เห็นความสำคัญและความจำเป็นของห้องสมุด ในการค้นคว้าเพื่อประกอบ

การเรียนการสอน

6. ส่งเสริมการเป็นครูที่ดี และทำให้มีประสบการณ์ที่จะก้าวหน้าต่อไป เมื่อออกไป

ประกอบอาชีพ

7. ทำให้รู้จักบทบาทในการใช้ห้องสมุด
8. ทำให้เขียนรายงาน และเขียนบรรณานุกรมได้ถูกต้อง
9. ทำให้ผู้เรียนรู้จักคุณค่าของหนังสือ และรู้จักการจัดหมวดหมู่ของหนังสือ

ข้อเสียของหลักสูตร

1. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อยมาก
2. เนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมากเกินไปเมื่อเทียบกับเวลา
3. จำนวนหน่วยกิตน้อย
4. ในขณะที่สอนอาจารย์ให้แบบฝึกหัดน้อย
5. อาจารย์ใช้วิธีสอนแบบบรรยายมาก
6. เนื้อหาซ้ำกันที่เกยเรียนในระดับประกาศนียบัตรชั้นต้น
7. เนื้อหาในหลักสูตรกว้างเกินไป แต่เรียนเพียงผิวเผิน
8. เวลาสอนอาจารย์เหนื่อยมากเกินไป
9. อาจารย์ไม่ใช่อุปกรณ์การสอน หรือใช้ค่อนข้างน้อย
10. เวลาสอนควรเน้นเรื่องมารยาทในการใช้ห้องสมุดมาก ๆ
11. เรื่องกรณีวารสารและเรื่องบรรณานุกรมไม่น่าสนใจ

ข้อเสนอแนะของผู้เรียน

1. ควรเพิ่มภาคปฏิบัติให้มากขึ้น
2. ควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิต เป็น 3 หน่วยกิต
3. ควรเพิ่มเวลาเรียนให้มากขึ้น
4. อาจารย์ควรเพิ่มอุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น
5. ควรปรับปรุงเนื้อหาในหลักสูตรให้สอดคล้องกับเวลา
6. ควรเน้นเรื่องมารยาทในการใช้ห้องสมุดให้มาก ๆ
7. ควรจัดวิทยากรบรรยายรักษาสคริปต์เป็นวิทยาทานกับเพิ่มอีก 1 วิชา หรือเปิดวิทยากรรักษาสคริปต์เป็นวิชาโท ในระดับปริญญาตรี
8. การสอนควรเน้นเรื่องบัตรรายการให้มาก
9. ควรเพิ่มการซ่อมหนังสือและการเขียนเล่มวารสารเข้าไว้ในหลักสูตรด้วย

ก. ข้อคิดเห็นอื่น ๆ ทั้งของผู้สอนและผู้เรียน

1. ห้องสมุดมีหนังสือน้อย
2. หนังสือที่มีอยู่ไม่ครอบคลุมกับหลักสูตร
3. การจัดห้องสมุดให้เป็นระเบียบเรียบร้อย และสวยงาม ช่วยให้ผู้ใช้ห้องสมุด

อยากเข้าใจ

4. อาจารย์ในห้องสมุดรอบรู้รอบอาร ทำให้แนะนำหนังสือได้ไม่นานเท่าที่ควร
5. คู่มือรายการการการจัดให้เรียบร้อย
6. ควรมีการจัดนิทรรศการหนังสือใหม่อยู่เสมอ
7. ควรมีหนังสือที่เกี่ยวกับวิชาต่าง ๆ ที่เรียนให้มีจำนวนสมมูลกับผู้เรียน
8. ควรมีการสำรวจหนังสือบางเรื่องที่ใช้กันมาก แต่ห้องสมุดมีน้อย
9. อาจารย์ควรปรับปรุงเทคนิคการสอน.

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ฉบับปราย และข้อเสนอนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายที่จะศึกษาให้ทราบถึงความเหมาะสมของหลักสูตร วิชาการใช้ห้องสมุด ในด้านความมุ่งหมาย เนื้อหาวิชา เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ตลอดจน การสอน การใช้อุปกรณ์การสอนและการวัดผล นอกจากนั้นเพื่อให้ทราบถึงปัญหาและอุปสรรคใน การเรียนการสอนวิชาการใช้ห้องสมุด

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ประกอบด้วย ผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด และนิสิต นักศึกษาของวิทยาลัยวิชาการศึกษาที่เรียนวิชาการใช้ห้องสมุดมาแล้ว จำนวนผู้สอน 24 คน จำนวนผู้เรียนที่ตอบแบบสอบถาม 250 คน จำนวนแบบสอบถามที่คืนมาและใช้เป็นข้อมูลได้ จำนวน 225 ฉบับ หรือ 90 เปอร์เซ็นต์ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการ รวบรวม แบบสอบถามแยกออกเป็น 2 ชุดคือ

ชุดที่ 1 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้เรียน แบ่งออกเป็น 5 หมวดคือ

หมวด 1 เป็นการถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

หมวด 2 เป็นการถามความคิดเห็นเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา การใช้ห้องสมุด ตลอดจน ความมาก - น้อย ของเนื้อหาวิชา

หมวด 3 เป็นการถามเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หมวด 4 เป็นการถามเกี่ยวกับการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน

หมวด 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินผล ตอนท้ายของคำถามหมวดนี้เป็น

คำถามแบบปลายเปิด เกี่ยวกับข้อดี ข้อเสียและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตร

ชุดที่ 2 เป็นแบบสอบถามสำหรับผู้สอน แบ่งเป็น 6 หมวด คือ

หมวด 1 เป็นคำถามเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้สอน

หมวด 2 เป็นคำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

หมวด 3 เป็นคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาหลักสูตร

หมวด 4 เป็นคำถามเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

หมวด 5 เป็นคำถามเกี่ยวกับการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน

หมวด 6 เป็นคำถามเกี่ยวกับการประเมินผล และตอนท้ายของแบบสอบถามนี้

เป็นคำถามแบบปลายเปิดเกี่ยวกับ ข้อดี ข้อเสีย และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับหลักสูตรวิชาการใช้
ห้องสมุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

นำข้อมูลที่ได้รับมาวิเคราะห์และกำหนดหาค่าดังนี้

1. หาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อหาอัตราส่วนร้อยละของความเห็นเกี่ยวกับการสอน การใช้อุปกรณ์ และการประเมินผล

2. หาค่าเฉลี่ย (Mean) จากน้ำหนักความเห็นเกี่ยวกับความมุ่งหมาย
เนื้อหา และเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สรุปผลของการศึกษาค้นคว้า

ผลการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ สรุปได้คือ

1. สถานภาพโดยทั่วไปของผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด

ก. จำนวนอาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด วิทยาลัยวิชาการศึกษา

มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดระดับปริญญาโททางบรรณารักษศาสตร์ 13 คน ระดับประกาศนียบัตรชั้นสูง วิชาเฉพาะ หรืออนุปริญญาโททางบรรณารักษศาสตร์ 10 คน ระดับปริญญาตรีทางการศึกษา 1 คน

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร มีผู้สอนมากที่สุดคือ 12 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา พระนคร

มีผู้สอน 3 คน วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ปทุมวัน และมหาสารคามมีผู้สอนแต่ละ 2 คน

วิทยาลัยวิชาการศึกษา พลศึกษา พิษณุโลก และสงขลา มีผู้สอนแต่ละ 1 คน

ข. เวลาที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด จำนวนชั่วโมงที่สอนวิชาอื่น และจำนวนชั่วโมงที่ทำงานห้องสมุด

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตรมีจำนวนผู้ที่เคยสอนวิชาการใช้ห้องสมุดมากกว่า 11 ปีขึ้นไป 3 คน ผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดต่ำกว่า 3 ปี จำนวนมากที่สุดคือ 8 คน

ชั่วโมงการสอนวิชาการใช้ห้องสมุดในวิทยาลัยวิชาการศึกษาเฉลี่ยแล้ว สอนระหว่าง 2.5 - 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนการสอนวิชาอื่นเฉลี่ย 1.5 - 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา มีชั่วโมงสอนวิชาอื่นสูงสุดคือ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ส่วนชั่วโมงทำงานห้องสมุดในวิทยาลัยวิชาการศึกษากว่า ๆ อยู่ในช่วง 34-45 ชั่วโมงต่อสัปดาห์

ค. วิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีชุมชนเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดคือ

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร และมหาสารคาม ส่วนวิทยาลัยวิชาการศึกษาอื่น ๆ ไม่มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดส่วนใหญ่เป็นสมาชิกของสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย

2. ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

ก. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้เหมาะสมอยู่แล้ว ผู้สอนส่วนมากบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของหลักสูตร และยังมีความเห็นต่อไปอีกว่า ความมุ่งหมายของหลักสูตรชัดเจนอยู่แล้ว

ข. ด้านเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้สอนมีความเห็นว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรพอเหมาะกับระดับของผู้เรียน ซึ่งสามารถสนองความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของผู้เรียนได้ ส่วนใหญ่ผู้สอนเห็นว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมกับผู้เรียนมาก

เพื่อเวลา แลพไรศก เงิน ๓ ๒๓๕
 หก ๑๕ ๕๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖ ๖๖๖
 นอกเหนือเวลาเรียน

ก. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า เวลาที่กำหนดไว้เดิมไม่เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา การเพิ่มอัตราเวลาเรียนขึ้นอีก เมื่อจำเป็นถึงความสำคัญและความยากของเนื้อหาวิชา

ง. ด้านการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน ผู้สอนเตรียมการสอนโดยยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเป็นสำคัญ ผู้สอนมีความเห็นว่าการเตรียมการสอนช่วยให้การสอนได้ผลดี วิธีสอนที่ใช้กันมากที่สุดคือวิธีบรรยาย ส่วนใหญ่ผู้สอนใช้อุปกรณ์เป็นบางเรื่อง อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดคือของจริง ผู้สอนมีความเห็นว่า การใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้เรียนสนใจและเข้าใจบทเรียนดีขึ้น เนื้อหาที่ผู้สอนเห็นว่ามีความสำคัญอันดับหนึ่งคือ เรื่องบัตรรายการ

จ. ด้านการประเมินผลหลักสูตร ในการทดสอบผู้สอนคำนึงถึงสิ่งที่เรียนในชั้นเรียนมากที่สุด ผู้สอนส่วนใหญ่คิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดระดับปานกลาง เรื่องที่ทดสอบมากที่สุดคือเรื่องบัตรรายการ ส่วนใหญ่ทดสอบเมื่อสอบจบเรื่องหนึ่ง ๆ และทดสอบเมื่อสิ้นภาคเรียน

3. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร

ก. ด้านความมุ่งหมายของหลักสูตร ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรเหมาะสมแล้ว ผู้สอนส่วนมากบอกความมุ่งหมายให้ผู้เรียนทราบ เนื้อหาของวิชามีส่วนช่วยให้การเรียนบรรลุผลตามความมุ่งหมายมากที่สุด

ข. ด้านเนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนมีความเห็นว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีความเหมาะสมค่อนข้างมาก และสามารถนำเนื้อหาไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด

ค. เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความเห็นว่าเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรยังไม่เหมาะสม ต้องเพิ่มเวลาให้มากขึ้นเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชา

ง. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับวิธีสอน การใช้อุปกรณ์การสอน ผู้เรียนมีความเห็นว่าวิธีสอนที่ผู้สอนใช้มากที่สุดคือ การบรรยาย ผู้สอนใช้อุปกรณ์เป็นบางเรื่อง อุปกรณ์ที่ใช้มากที่สุดคือของจริง ผู้เรียนมีความเห็นว่า การใช้อุปกรณ์ทำให้บทเรียนน่าสนใจและเข้าใจบทเรียนดียิ่งขึ้น เนื้อหาที่ผู้เรียนเห็นว่าสำคัญมากที่สุดคือ การจัดหมู่หนังสือและวัสดุ

จ. การประเมินผลหลักสูตร ผู้เรียนมีความเห็นว่าในการทดสอบผู้สอน
คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ปานกลาง โดยทั่วไปผู้เรียนมีความเห็นว่ามีความรู้ในวิชาการ
ใช้ห้องสมุดระดับปานกลาง

4. ข้อเสนอแนะและความบกพร่องเกี่ยวกับหลักสูตรของผู้เรียนและผู้สอน

ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นว่า การเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด ช่วยให้การ
ค้นคว้าหาความรู้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ เวลาและจำนวนหน่วยกิตที่กำหนดไว้ในหลักสูตรน้อย
เกินไป ทั้งผู้เรียนและผู้สอนเสนอแนะว่าควรเพิ่มอัตราเวลาเรียน และเพิ่มจำนวนหน่วยกิตให้มากขึ้น
หรือเปิดสอนวิชาการบรรณารักษศาสตร์เป็นวิชาเอก หรือวิชาโทในระดับปริญญาตรี

อภิปรายผลการศึกษา

1. จากการศึกษเกี่ยวกับสถานภาพโดยทั่วไปของผู้ใช้ห้องสมุด พบว่าวิทยาลัยวิชาการศึกษา
ที่มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดมากที่สุด คือวิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ทั้งนี้เป็นเพราะว่า
วิทยาลัยแห่งนี้ตั้งขึ้นมาก่อน และเป็นศูนย์กลางของวิทยาลัยวิชาการศึกษาอื่น ๆ นอกจากนี้ยังเปิด
สอนนิสิตตั้งแต่ระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 ระดับชั้นปีที่ 3 และระดับปริญญาโท ส่วนวิทยาลัยวิชาการศึกษา
บางแห่งเปิดรับเฉพาะชั้นปีที่ 3 หรือบางแห่งเปิดรับนิสิตในระดับปริญญาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 3
เมื่อพิจารณาจำนวนผู้เข้ารับบริการของห้องสมุดแล้ว จะเห็นว่าบรรณารักษ์ทุกแห่งต้องทำหน้าที่
ทั้งด้านการสอนและการให้บริการ จึงควรเพิ่มบรรณารักษ์ในวิทยาลัยวิชาการศึกษาให้มากขึ้น

วิทยาลัยวิชาการศึกษา พิษณุโลกมีชั่วโมงการสอนวิชาการใช้ห้องสมุดสัปดาห์ละ 12 ชั่วโมง
และทำงานห้องสมุดสัปดาห์ละ 40 ชั่วโมง ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา
พิษณุโลกมีบรรณารักษ์เพียงคนเดียว และเปิดสอนวิชาการใช้ห้องสมุดแก่นิสิตและนักศึกษาไป
เทอมแรกเป็นจำนวนหลายห้องค้วยกับ วิทยาลัยวิชาการศึกษา สงขลา บรรณารักษ์มีชั่วโมงสอนวิชา
อื่นมากที่สุด คือ 6 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาจจะเป็นเพราะว่า วิทยาลัยวิชาการศึกษา แห่งนี้ขาดผู้สอน
วิชาอื่น ๆ จึงต้องให้บรรณารักษ์เป็นผู้สอนวิชาอื่น ๆ ค้วย วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
มีชั่วโมงการสอน วิชาการใช้ห้องสมุดน้อยที่สุดคือ 2.5 ชั่วโมง ต่อสัปดาห์ ทั้งนี้เพราะว่ามี

บรรณาธิการหลายคน และบรรณาธิการทำหน้าที่เป็นผู้สอนด้วย นอกจากนี้มีศิลปวิทยาโท สาขา
บรรณาธิการศาสตร์ ยังช่วยแบ่งเบาภาระในการสอนไปได้มาก

2. ความเห็นของผู้สอนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ผู้สอนส่วนใหญ่มีความเห็นว่า
ความมุ่งหมาย และเนื้อหา ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมดีแล้ว ฉะนั้นจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของ
หลักสูตรกำหนดไว้ไม่จำเป็นต้องปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้สอนเห็นว่า
ยังไม่เหมาะสมกับเนื้อหา เพราะเวลาที่กำหนดไว้สั้นเกินไปกว่าที่จะสอนเนื้อหาให้ครบตามเวลา
ที่กำหนดไว้คือ 2 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ อาจจะมีผู้สอนบางท่านเสนอแนะให้จับตามหลักสูตรที่กำหนดไว้
ให้ แต่สอนอย่างรวบรัด ซึ่งอาจจะทำให้การเรียนการสอนไม่ไถ่ผลดีเท่าที่ควร การเรียนวิชาที่
ต้องการให้ผู้เรียนปฏิบัติได้มาก ๆ จึงจะทำให้การเรียนการสอนไถ่ผลดี เนื้อหาที่ผู้สอนเห็นว่าสำคัญ
มากที่สุด คือเรื่องวัตรรายการ ซึ่งเป็นเรื่องที่คุณเรียนจะต้องใช้มากที่สุดในการกำหนดหนังสือ และ
โสภณทัศน์อุปกรณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในห้องสมุด วิธีสอนที่ใช้กันมากที่สุดคือการบรรยาย และผู้สอนเห็นว่า
การใช้อุปกรณ์ทำให้ผู้เรียนสนใจ และเข้าใจบทเรียนดีขึ้น ฉะนั้นผู้สอนจึงควรใช้อุปกรณ์ให้มากขึ้น
อุปกรณ์บางชนิดสามารถที่จะทำได้เอง โดยร่วมมือกับแผนกโสภณทัศน์ศึกษา เช่นการทำภาพนิ่งและภาพ
เคลื่อนไหว ผู้สอนมีความเห็นว่าผู้เรียนได้รับความรู้วิชาการใช้ห้องสมุดระดับปานกลาง ซึ่งผู้สอนอาจจะ
ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดโดยเพิ่มเวลาเรียน ปรับปรุงเทคนิคการสอน เพิ่ม
อุปกรณ์การสอนให้มากขึ้น

3. ความเห็นของผู้เรียนเกี่ยวกับความเหมาะสมของหลักสูตร ผู้เรียนเห็นว่าความมุ่งหมาย
ของหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว เกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรจึงไม่ต้องการปรับปรุง ส่วนด้านเนื้อหา
ผู้เรียนมีความเห็นว่ามากเกินไปเมื่อเทียบกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร ผู้เรียนเห็นว่าสามารถนำเอา
เนื้อหาไปใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด ฉะนั้นเนื้อหาของหลักสูตรจึงเหมาะสมดีแล้ว แต่ควรปรับปรุง
อัตราเวลาให้สมดุลกับเนื้อหา ผู้เรียนและผู้สอนมีความเห็นตรงกันว่าวิธีสอนที่ใช้กันมากที่สุดคือการ
บรรยาย ซึ่งการเรียนในระดับอุดมศึกษาอาจจะใช้วิธีบรรยายมาก แต่ขณะเดียวกันก็อาจจะใช้วิธี
การสอนอื่น ๆ ได้ด้วย นอกจากนั้นการสอนว่าวิชาการใช้ห้องสมุดควรเพิ่มการสอน และการปฏิบัติให้
มากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้รับความรู้ดี และเพื่อให้บทเรียนน่าสนใจยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

ก. ข้อเสนอแนะกี่ยวกับบรรณารักษ์ศาสตร์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา

1. ควรมีการประชุม ขบปะ ระหว่างผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุด เพื่อปรึกษาหารือเกี่ยวกับการสอน หรือวางแผนร่วมกันเสนอบริการใหม่ ๆ และปรับปรุงการบริการเพื่อให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน

2. ห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษา ควรมีเจ้าหน้าที่บริการตอบคำถามประจำอยู่เสมอ เพื่อให้บริการแก่ผู้มีปัญหาในการใช้ห้องสมุดได้ตลอดเวลา

3. ควรจัดให้มีการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับหลักสูตร ในระหว่างวิทยาลัยวิชาการศึกษาด้วยกันเมื่อมีโอกาส เพื่อให้ผู้สอนได้ทราบและเข้าใจหลักสูตรที่ตนใช้อยู่ และทราบถึงปัญหาที่เกิดขึ้นในการสอนวิชาการใช้ห้องสมุด เพื่อเอาไปแก้ปัญหาและปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น

4. ควรจัดทำตำราเกี่ยวกับวิชาการใช้ห้องสมุดเพิ่มขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้มีโอกาสค้นคว้าจากตำราหลาย ๆ เล่ม เป็นการช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้กว้างขวางยิ่งขึ้น

5. ควรปรับปรุงโสตทัศนวัสดุที่ใช้ในการสอนวิชาการใช้ห้องสมุด หรือสร้างโสตทัศนวัสดุขึ้นใหม่

6. วิทยาลัยวิชาการศึกษาที่มีผู้สอนวิชาการใช้ห้องสมุดหลายคนควรมีศูนย์กลางสำหรับพบปะและเป็นศูนย์กลางสำหรับการเตรียมการสอน อุปกรณ์การสอน และแบบฝึกหัด

7. ในการสอน ผู้สอนควรเน้นภาคปฏิบัติให้มากขึ้น

8. บรรณารักษ์ที่ทำหน้าที่สอน และบรรณารักษ์ที่ทำงานในห้องสมุดควรแลกเปลี่ยนกันเพื่อให้แต่ละฝ่ายทำงานได้เต็มที่

9. การปรับปรุงการบรรยายอากาศในห้องสมุด อาจจะติดตั้งพัดลม หรือถ้าเป็นไปได้ ควรติดตั้งเครื่องปรับอากาศ

ข. ข้อเสนอแนะสำหรับวิทยาลัยวิชาการศึกษา

1. เนื่องจากวิชาการใช้ห้องสมุดมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการเรียนวิชาอื่น จึงควร

จะไ้ขยายชั่วโมงเรียนของรายวิชาให้มากขึ้น นอกจากนั้นควรเพิ่มจำนวนหน่วยกิตเป็น 3 หน่วยกิต และควรพิจารณาปรับปรุงช่วงเวลาทำการสอนโดยให้เรียนวิชาที่ภาคเรียนแรกที่เข้ามาศึกษา อาจจะทำให้ผลการเรียนของนิสิตนักศึกษาดีขึ้น เพราะมีความรู้ความเข้าใจในการที่จะค้นคว้าหาความรู้จากห้องสมุด

2. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ควรสนับสนุนให้อาจารย์ที่สอนวิชาต่าง ๆ ส่งเสริมให้นิสิตมีโอกาสเข้าใช้ห้องสมุดเป็นประจำ โดยมอบงานที่ต้องค้นคว้าจากห้องสมุดให้มากขึ้น และอาจารย์ที่สอนวิชาอื่น ๆ ควรร่วมมือกับบรรณารักษ์ให้มากกว่านี้เพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

3. ควรพิจารณาเปิดวิชาบรรณารักษศาสตร์เป็นวิชาเอก หรือวิชาโท ในระดับปริญญาตรี ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนให้ผู้เรียนที่สนใจใช้ความสามารถของตนได้อย่างเต็มที่เมื่อเรียนจบออกไปทำงานแล้ว นอกจากนั้นยังเป็นที่สนใจสำหรับผู้ที่ต้องการเรียนต่อในระดับสูงขึ้นไปอีกด้วย

ก. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาหลักสูตรวิชาบรรณารักษศาสตร์ในระดับ ป.กค. ต้น ว่าเนื้อหา มีความเข้าช้กับวิชาการใช้ห้องสมุดในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษาเพียงใด เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงหลักสูตรมิให้เข้าช้กับ

2. ศึกษาการบริการของห้องสมุดวิทยาลัยวิชาการศึกษาแต่ละแห่งว่า การบริการต่าง ๆ ที่ทางห้องสมุดจัดขึ้นมีส่วนส่งเสริมในการใช้ห้องสมุดของนิสิตนักศึกษาเพียงใด.

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- ไชนุกซ์ มิลินทะ เลข "การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ในระดับฝึกหัดครู" รายชื่อวิทยานิพนธ์และ
บทความปริญาหมาบัณฑิตของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา
2505 - 2509 หน้า 113 - 114 บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2510.
- ชนก โชติจริยะ การใช้บัตรรายการของนิสิต นักศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
ปริญาพนธ์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 168 หน้า.
- ถนอม มากะจันทร์ ทฤษฎีการศึกษาและการพัฒนาหลักสูตร วัฒนาพานิช 2514, 192 หน้า.
- นนทนา เมื่อก่อง บรรณารักษศาสตร์เบื้องต้น โรงพิมพ์คุรุสภา 2515, 241 หน้า.
- นวลฉวี สุธรรมวงศ์ "การศึกษาวิชาบรรณารักษศาสตร์ระดับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย"
วารสารห้องสมุด 3 : 145 - 178 พฤษภาคม - มิถุนายน 2513.
- นวนิทย์ อินทระมะ "ห้องสมุดกับสถาบันการศึกษาชั้นสูง" วารสารสภาการศึกษาแห่งชาติ
3 : 17 - 29 กุมภาพันธ์ 2512.
- นันทา วิฑูษิตกัฏ การศึกษาและประเมินผลหลักสูตรวิชาบรรณารักษศาสตร์ระดับ ป.กศ. ชั้นสูง
พ.ศ. 2510 (วิชาโท) ในวิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปริญาพนธ์ กศ.ม.
วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2516, 73 หน้า.
- บรรณารักษศาสตร์ 101 การใช้ห้องสมุด 4 หน้า. (โรเนียว)
- บ้านสมเด็จเจ้าพระยา, วิทยาลัยครู สรุปรายงานการวิจัยของคณะวิจัยชาวต่างประเทศเกี่ยวกับ
การฝึกหัดครูในประเทศไทย วิทยาลัยครูบ้านสมเด็จเจ้าพระยา 2515, 64 หน้า.
- บุญชนะ อัดดากร "ห้องสมุดกับการพัฒนาประเทศ" วารสารห้องสมุด 8 : 141 - 149
ฉบับธันวาคม 2507.

- ประจักษ์ เกิดแก้ว การศึกษาสัมพันธระหว่างความรู้ความเข้าใจการใช้ห้องสมุด กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร ปีการศึกษา 2514 ปรินทิฟอนท์ กศ.ม. 2515, 93 หน้า.
- เพ็ญสุข หวังแก้ว ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคศึกษา 1 เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 121 หน้า.
- เพ็ญสุข หวังแก้ว ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในภาคศึกษา 1 เกี่ยวกับหลักสูตรชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 พุทธศักราช 2503 หน้า 14 (Citing Guides to Curriculum Building the Junior High School Level, p. 7, by Wisconsin Cooperative Educational Planning Program) สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 121 หน้า.
- ไพฑูริย์ ธรรมแสง ความคิดเห็นของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เกี่ยวกับหลักสูตรวิชาสังคมศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พุทธศักราช 2503 สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 111 หน้า.
- สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก การวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้น โครงการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษา 2506 กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ 2509, 399 หน้า.
- สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก รายงานการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับการวิจัยเพื่อประเมินผลหลักสูตรประถมศึกษาในภาคพื้นเอเชีย โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์ 2512, 28 หน้า.
- สมจิต พรหมเทพ การศึกษายลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทักษะคิด และความสามารถในการใช้ห้องสมุดของนักเรียนโรงเรียนปทุมคงคา นครหลวงกรุงเทพฯ ธนบุรี ซึ่งอยู่ในโครงการส่งเสริมการอ่านและการสอนการใช้ห้องสมุด ปรินทิฟอนท์ กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2515, 77 หน้า.

สมจิตต์ ปิยธรรม การสำรวจเรื่องนิสิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยกับหอสมุดกลาง บริษัทวิทยานิพนธ์ คบ.
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2507, 56 หน้า.

Becker, Dale Eugene, "Social Studies Achievement of Pupils in Schools with Libraries and School Without Libraries," Dissertation Abstracts 31 : 2411A, November, 1970.

The College of Education Bang Saen Patoom Wan Prasarn Mit, Catalog 1962, Dhana Publishing Co., 2505, 136 pp.

Gelfand, M. A., University Libraries for Developing Countries, Unesco, 1968, 157 pp.

Goodlad, John I., "Curriculum: the State of the Field," Review of Educational Research 30 : 185, June, 1960.

Hamer, Elizabeth E., "Library," in The World Book Encyclopedia Vol. 11, pp. 212 - 232, Field Enterprises Educational Corporation, 1960.

Harper, William Rainey, The Trend in Higher Education, The University of Chicago Press, Chicago, 1950, 134 pp.

Harris, Iwa Whitney, "The Influence of Accessibility on Academic Library Use," Dissertation Abstracts, 27 : 3887A, May, 1967.

Harrison, Federick, "Education for Development," Scientific American 3 : 140 - 147, September, 1963.

Hostrop, Richard Winfred, "The Relationship of Academic Success and Selected Others Factors to Student Use of Library Materials at College of the Desert," Dissertation Abstracts 27 : 2550A - 2551A, February, 1967.

Josey, E. J., "The Role of the College Library Staff in Instruction in the Use of the Library," College and Research Libraries 6 : 492 - 498, November, 1962.

Joyce, William D., "A Study of Academic Achievement and Performance on a Test of Library Understandings," Journal of Educational Research 54 : 198 - 199, January, 1961.

Kaser, David, Stone, C. Walter and Byrd, Cecil K., Library Development in Eight Asian Countries, The Scarecrow Press, Inc., New Jersey, 1969, 243 pp.

- Lee, John W. and Read Raymond L., "The Graduate Business Student and the Library," College and Research Libraries 5 : 403 - 407, September, 1972.
- Mullen, Bennat Curtis, "A Survey of Problems, Practices and Conditions Affecting the Use of the Library in Instruction in North Central Association Schools in Missouri," Dissertation Abstracts 28 : 400A - 401A, August, 1967.

การคำนวณ

แบบสอบถามสำหรับผู้สอน

การประเมินผลวิชาการใช้ห้องสมุด (L.Sc. 101) ตามหลักสูตรปริญญาตรี
วิทยาลัยวิชาการศึกษา

ข้าพเจ้าใคร่จะทราบความคิดเห็นจากท่านที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด (Know Your Library) เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการทำปฏิทินพันธ เรื่อง การประเมินผลวิชาการใช้ห้องสมุด (L.Sc. 101) ตามหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาลัยวิชาการศึกษา ขอให้ท่านตอบแบบสอบถามตามความเป็นจริงและตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบและข้อเสนอแนะของท่านจะมีประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาคั้งนี้

ขอขอบคุณในความร่วมมือนี้อจากท่าน

บุญศรี ไพรัตน์

คำชี้แจงแบบสอบถาม

แบบสอบถามชุดนี้แบ่งออกเป็น 6 หมวดด้วยกัน คือ

- หมวด 1 สถานภาพทั่วไปของอาจารย์
- หมวด 2 คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร
- หมวด 3 คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร
- หมวด 4 คำถามเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
- หมวด 5 คำถามเกี่ยวกับการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน
- หมวด 6 คำถามเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาการใช้ห้องสมุด

มีคำอธิบายวิธีตอบไว้ในแต่ละหมวด

หมวด 1

สถานภาพทั่วไปของอาจารย์

ชี้เครื่องหมาย (✓) ลงใน ☐ หรือเติมข้อความลงในช่องว่างตรงกับความเป็นจริงเกี่ยวกับตัวท่าน

1. ปัจจุบันท่านทำงานที่วิทยาลัยวิชาการศึกษา
2. เพศ ☐ หญิง ☐ ชาย
3. วุฒิปริญญาตรีของศาสตราจารย์ของท่านคือ
4. ท่านสอนวิชาการใช้ห้องสมุด (L.Sc. 101) มาแล้วเป็นเวลานานเท่าใด
☐ 0 - 3 ปี ☐ 8 - 11 ปี
☐ 4 - 7 ปี ☐ 11 ปีขึ้นไป
5. ท่านสอนวิชาการใช้ห้องสมุดเฉลี่ยสัปดาห์ละ ชั่วโมง
 สอนวิชาอื่น (ถ้ามี) สัปดาห์ละ ชั่วโมง
6. ท่านทำหน้าที่บรรณารักษ์สัปดาห์ละ ชั่วโมง
7. วิทยาลัยที่ท่านสอนอยู่มีชุมนุมห้องสมุดหรือชุมนุมอื่นที่ส่งเสริมการใช้ห้องสมุดหรือไม่
☐ มี ☐ ไม่มี
8. ท่านเป็นกรรมการ สมาชิกของหน่วยงานหรือสมาคมใด ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการใช้ห้องสมุดหรือไม่
☐ สมาชิกสมาคมห้องสมุดแห่งประเทศไทย
☐ ไม่เป็นสมาชิกสมาคมใด ๆ
☐ สมาคมอื่น ๆ (โปรดระบุ)

หมวด 2

คำอธิบายวิธีตอบแบบสอบถาม หมวด 2

ขอให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความเหมาะสมเพียงใดตามระดับ คือ

1. น้อยที่สุด	0 - 20 %
2. ค่อนข้างน้อย	21 - 40 %
3. ปานกลาง	41 - 60 %
4. ค่อนข้างมาก	61 - 80 %
5. มากที่สุด	81 - 100 %

ท่านมีความกึกเห็นเช่นไร โปรดขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องนั้น ๆ

ตัวอย่าง

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
ห้องสมุดมีความจำเป็นต่อการศึกษาในปัจจุบันเพียงไร					✓

ถ้าท่านเห็นว่าห้องสมุดมีความจำเป็นต่อการศึกษาน้อยที่สุด ก็ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 1
 ถ้าท่านเห็นว่าจำเป็นเล็กน้อย ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 2 จำเป็นปานกลางก็ขีดเครื่องหมายถูก ✓
 ลงในช่องที่ 3 จำเป็นค่อนข้างมากขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ 4 จำเป็นมากที่สุดขีดเครื่องหมาย
 ✓ ลงในช่องที่ 5

คำถามเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตร

ใส่เครื่องหมาย ✓ ลงตรงข้อความที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
1. ผู้สอนควรศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับความมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด					
2. ท่านและอาจารย์อื่น ๆ ที่สอนในหมวดวิชาบรรณารักษศาสตร์ ได้พิจารณา ปรัชญาหรือเกี่ยวกับความมุ่งหมายและ เนื้อหา ในหลักสูตรเพียงใด					
3. ท่านมีความเข้าใจความมุ่งหมายของวิชาการใช้ห้องสมุดเพียงใด					
4. ความมุ่งหมายของหลักสูตรที่กำหนดไว้นั้นท่านคิดมีความชัดเจนเพียงใด					
5. ท่านบอกให้นักศึกษาทราบจุดมุ่งหมายของวิชาที่สอนเพียงใด					
6. ท่านคิดว่าเนื้อหาที่ท่านสอนสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด					
7. ท่านคิดว่าท่านควรมีส่วนร่วมในการปรับปรุงหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดเพียงใด					
8. ความมุ่งหมายของการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดเหมาะสมกับระดับชั้นของผู้เรียนเพียงใด					
9. เนื้อหาของวิชาการใช้ห้องสมุดมีส่วนช่วยให้การเรียนของนิสิต นักศึกษา บรรลุผลตามความมุ่งหมายของการศึกษาเพียงใด					
✓ 10. ท่านคิดว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดเหมาะสมกับความต้องการของสังคมเพียงใด					

หมวด 3

คำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของหลักสูตร

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
1. เนื้อหาของวิชาการที่สอนสมควรจะช่วยให้ส่งเสริมความเจริญของงานและพัฒนาการของผู้เรียนในด้านความสามารถ ทักษะ นิสัย ฯลฯ สมดุลกับเพียงใด					
2. เนื้อหาวิชาสนองต่อความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของผู้เรียนเพียงใด					
3. เนื้อหาวิชามีความยืดหยุ่นตอบปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคล เพียงใด					
4. ทักษะที่เนื้อหาวิชาช่วยส่งเสริมความเจริญและพัฒนาการของผู้เรียนให้ตอบสนองเพียงใด					
5. เนื้อหาสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์ปัจจุบันของผู้เรียนเพียงใด					
6. ทักษะของคลังแม่ลง เนื้อหาวิชาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เพื่อเหมาะสมกับนักศึกษาเพียงใด					
7. เนื้อหาในหลักสูตรที่กำหนดไว้ในเหมาะสมเพียงใด					
8. การที่หลักสูตรกำหนดในหลักสูตร นักศึกษา เรียนหัวข้อต่าง ๆ คอไปนั้น ทานสะดวกเพียงใด					
6.1 ความสำคัญของของสังคม					
8.2 ของสังคมของเรา					
8.3 บรรณานุกรม					
8.4 วัสดุของสังคม					

รายการความถี่				
	1	2	3	4
8.5 การจัดทำ				
8.6 การวิเคราะห์รายการ				
8.7 การสำรวจและตรวจวัดการสำรวจ				
8.8 หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ				
8.9 หนังสืออ้างอิง				
9. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตร เหมาะสมกับระดับความรู้พื้นฐานของนักศึกษาเพียงใด				

10. เนื้อหาวิชาการในของส่วนที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีมากน้อยเพียงใด	น้อยมาก	ค่อนข้างน้อย	พอค	ค่อนข้างมาก	มาก

ผนวก 4

คำถามเกี่ยวกับเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

รายการความถี่	ดีมาก	ดีเล็กน้อย	พอค	เพิ่มเล็กน้อย	เพิ่มมาก
1. เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาการในของส่วนหลักสูตรกำหนดไว้ในตอน ทานคิดว่าควรลดหรือเพิ่มอัตราเวลาเรียนของวิชาอย่างไร					

๐

รายการความเห็น	ลดมาก	ลด เล็กน้อย	พอๆ	เพิ่ม เล็กน้อย	เพิ่มมาก
2. เมื่อกำหนดถึงความมากน้อยของเนื้อหาวิชาที่ หลักสูตรกำหนดไว้ ท่านคิดว่าควรเพิ่มหรือลด อัตราเวลาเรียนของแต่ละวิชาอย่างไร					
3. ในการสอนท่านเพิ่มหรือลดเวลาให้เหมาะสม กับเนื้อหาวิชาเพียงใด					

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
4. เวลาที่กำหนดไว้ตามหลักสูตรพอเหมาะกับเนื้อหาวิชาเพียงใด					
5. ท่านเห็นด้วยกับคำที่ว่า "ในการสอนท่านให้ทำภาคปฏิบัติน้อย เพราะเวลาน้อย" เพียงใด					

หมวด 5

คำถามเกี่ยวกับการสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน

ชี้แจงเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเห็นของท่าน

1. ท่านทำโครงการสอนวิชาการใช้ห้องสมุดที่ท่านสอนหรือไม่

1. ทำ
2. ไม่ได้ทำ
3. ทำเมื่อมีเวลาว่างพอ

2. ท่านเตรียมการสอนของท่านอย่างไร
 1. เตรียมก่อนจะเข้าสอนเป็นรายชั่วโมง
 2. เตรียมเป็นรายสัปดาห์
 3. ไม่ได้เตรียมเพราะมีเวลาไม่พอ
 4. ไม่ได้เตรียมเพราะสอนจนชำนาญแล้ว
 5. เตรียมการสอนเป็นบางครั้งตามความพอใจของท่าน
3. ท่านคิดว่าการเตรียมการสอนของท่านช่วยให้การสอนของท่านดีขึ้นเพียงใด
 1. ค่อนข้างมาก
 2. ค่อนข้างน้อย
 3. ปานกลาง
 4. เฉย ๆ
4. ท่านใช้หลักใดบ้างในการเตรียมการสอนของท่าน?
 1. ยึดจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เป็นสำคัญ
 2. ยึดถือหนังสือเล่มใดเล่มหนึ่งเป็นหลัก
 3. ยึดถือเนื้อเรื่องตามโครงการสอนที่ทำไว้
 4. ถือความสะดวกของท่านเป็นเกณฑ์
 5. ถือความแตกต่างของผู้เรียนแต่ละคนเป็นสำคัญ
5. จากประสบการณ์ในการสอนของท่าน ท่านคิดว่าผู้เรียนควรมีความรู้ทางค่านิยมในค่านิยมมากที่สุด จึงจะเหมาะสมกับความจำเป็นในการใช้ชีวิตของสังคม เขียนเลข 1 หน้าข้อที่ท่านเห็นว่าจำเป็นมากที่สุด เลข 2, 3, 4, ... สำหรับข้อที่มีความจำเป็นน้อยลงมาตามลำดับ
 - ความสำคัญของห้องสมุด
 - ห้องสมุดของเรา (ประวัติย่อ, บริการต่าง ๆ, กฎเกณฑ์ ข้อบังคับต่าง ๆ ฯลฯ)
 - บรรณานุกรม
 - วัสดุในห้องสมุด
 - การจัดหมู่

- การใช้บัตรรายการ
- วารสารและครรชนวารสาร
- หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ
- หนังสืออ้างอิง

6. ท่านใช้อุปกรณ์ในการสอนมากน้อยเพียงใด? (ขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ต้องการ)

1. ใช้อย่างสม่ำเสมอ
2. ใช้เป็นส่วนใหญ่
3. ใช้เป็นบางครั้ง
4. ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่
5. ไม่เคยใช้เลย

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

7. ท่านใช้วิธีสอนเหล่านี้มากน้อยเพียงใด?

1. บรรยาย
2. บรรยายและบอกให้จด
3. ให้ทำแบบฝึกหัด
4. ให้ค้นคว้ารายงาน
5. อภิปราย
6. เชิญวิทยากรมาอภิปราย

8. ท่านใช้อุปกรณ์การสอนเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

1. ภาพยนตร์
2. ภาพเลื่อน (Filmstrip)
3. แผนภูมิ
4. ภาพนิ่ง (Slide)
5. ของจริง เช่น ตัวอย่างบัตร
วารสารและหนังสือ

9. ท่านคิดว่าการใช้อุปกรณ์การสอนทำให้เกิดผลเช่นใด (ชี้เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ต้องการตอบให้มากกว่า 1 ข้อ)

1. ผู้เรียนเข้าใจและสนใจบทเรียนดีขึ้น
2. เสียเวลาในการสอนและการอธิบายมาก
3. ประหยัดเวลาในการสอนและการอธิบายได้มาก
4. เป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้การสอนบรรลุจุดมุ่งหมายที่ตั้งไว้อย่างดียิ่ง

หมวด 6

คำถามเกี่ยวกับการประเมินผลวิชาการใช้ของสมุด

ชี้เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ตรงกับความเห็นของท่าน

1. ท่านทำการทดสอบนิสิตของท่านเมื่อไร?

1. ทดสอบทุกครั้งที่เราสอน
2. ทดสอบทุกครั้งหลังจากสอนจบเรื่อง ๆ หนึ่ง
3. ทดสอบประจำทุกเดือน
4. เมื่อผู้เรียนไม่สนใจบทเรียน
5. เมื่อครูไม่พร้อมที่จะสอน
6. สอบปลาย เทอมเพียงหนเดียว

2. ในการทดสอบทุกครั้งท่านกำหนดถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด?

1. มาก
2. ปานกลาง
3. น้อย
4. น้อยมาก

6. จากประสบการณ์ในการสอนและผลการเรียนของผู้เรียน ท่านคิดว่าผู้เรียนมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดเพียงใด?

1. มีความรู้เป็นอย่างดี
2. มีความรู้ดี
3. มีความรู้ปานกลาง
4. มีความรู้น้อย
5. มีความรู้น้อยมาก

7. จากประสบการณ์ในการสอนของท่าน ท่านเห็นว่าหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษามีข้อดี ข้อเสียประการใดบ้าง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านในช่องว่างด้านล่างนี้โดยเสรี

ข้อดี

ข้อเสีย

ขอเสนอแนะ

คำชี้แจงวิธีตอบแบบสอบถาม

ข้าพเจ้าใคร่จะทราบความคิดเห็นจากท่านที่เรียนวิชาการใช้ห้องสมุด (Know Your Library) เพื่อนำมาเป็นส่วนหนึ่งของการทำปริญญานิพนธ์ เรื่อง การประเมินผลวิชาการใช้ห้องสมุด (L.Sc. 101) ตามหลักสูตรปริญญาตรีวิทยาลัยวิชาการศึกษา ขอให้ท่านพิจารณาตอบแบบสอบถามตามความเห็นอันแท้จริงของท่าน และตอบให้ครบทุกข้อ คำตอบและข้อเสนอแนะของท่านมีประโยชน์อย่างมากต่อการศึกษาครั้งนี้

ขอขอบคุณในความร่วมมือของท่าน

บุญศรี ไพรัตน์

วิธีตอบแบบสอบถาม

ขอให้ท่านอ่านคำถามแต่ละข้อ แล้วพิจารณาว่ามีความเหมาะสมเพียงใดตามระดับ คือ

1. น้อยที่สุด 0 - 20 %
2. ค่อนข้างน้อย 21 - 40 %
3. ปานกลาง 41 - 60 %
4. ค่อนข้างมาก 61 - 80 %
5. มากที่สุด 81 - 100 %

เมื่อท่านมีความคิดเห็นเห็นใจแล้ว โปรดขีดเครื่องหมายถูก (✓) ลงในช่องนั้นๆ

ตัวอย่าง

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
ห้องสมุดมีความจำเป็นต่อการศึกษาในปัจจุบันเพียงใด					✓

ถ้าท่านเห็นว่าห้องสมุดมีความจำเป็นต่อการศึกษาน้อยที่สุด ก็ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 1
 ถ้าเห็นว่าจำเป็นเพียงเล็กน้อยก็ขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 2 จำเป็นปานกลางก็ขีดเครื่องหมาย
 ✓ ลงในช่องที่ 3 จำเป็นค่อนข้างมากขีด ✓ ลงในช่องที่ 4 จำเป็นมากที่สุดขีดเครื่องหมาย
 ✓ ลงในช่องที่ 5

แบบสอบถามสำหรับผู้เรียน

หมวด 1

ความมุ่งหมายของหลักสูตร

ทำเครื่องหมาย (✓) ลงตรงข้อที่ตรงกับความเห็นของท่านมากที่สุด

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
1. อาจารย์ได้ออกจุดมุ่งหมายของการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดให้คุณทราบเพียงใด					
2. เมื่อท่านทราบจุดมุ่งหมายแล้วท่านคิดว่าท่านเข้าใจจุดมุ่งหมายเพียงใด					
3. ความมุ่งหมายของการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดเหมาะสมกับระดับชั้นของท่านเพียงใด					
4. เนื้อหาของวิชาการใช้ห้องสมุดมีส่วนช่วยให้ท่านบรรลุผลตามความมุ่งหมายของการศึกษาเพียงใด					
5. เนื้อหาของวิชาการใช้ห้องสมุดสอดคล้องกับความมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด					
6. ท่านคิดว่าความมุ่งหมายของหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดที่ท่านเรียนเหมาะสมกับความต้องการของสังคมเพียงใด					

หมวด 2

เนื้อหาของหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุด

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
1. เนื้อหาของวิชาการใช้ห้องสมุดตรงกับความสนใจ ความต้องการ และปัญหาของท่านเพียงใด					
2. เนื้อหาของวิชาเหมาะสมกับระดับความสามารถและความรู้เดิมของท่านเพียงใด					
3. เนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดที่ท่านเรียนมาแล้วมีความยืดหยุ่นเพียงใด					
4. เนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดช่วยส่งเสริมความเจริญงอกงาม และพัฒนาการของท่านให้ต่อเนื่องเพียงใด					
5. เนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดนั้นท่านสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อสถานการณ์ปัจจุบันของท่านเพียงใด					
6. ท่านคิดว่าเนื้อหาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรควรดัดแปลงให้เหมาะสมกับพื้นฐานความรู้ของท่านเพียงใด					
7. ท่านคิดว่าเนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดที่กำหนดไว้ในหลักสูตรมีส่วนช่วยให้ท่านบรรลุผลตามความมุ่งหมายเพียงใด					
8. การที่หลักสูตรกำหนดให้เรียนหัวข้อต่าง ๆ ต่อไปนี้ ท่านเห็นด้วยเพียงใด					
8.1 ความสำคัญของห้องสมุด					
8.2 ห้องสมุดของเรา (ประวัติย่อ, อาจารย์และเจ้าหน้าที่, บริการต่าง ๆ, กฎเกณฑ์และระเบียบต่าง ๆ ของห้องสมุด, วัสดุชนิดต่าง ๆ ในห้องสมุด)					

8.3 บรรณานุกรม

8.4 วัสดุในห้องสมุด (วัสดุตีพิมพ์, วัสดุไม่ตีพิมพ์)

8.5 การจัดหมู่หนังสือและวัสดุอื่น ๆ ในห้องสมุด

8.6 การใช้บัตรรายการ

8.7 วารสารและครรชนวารสาร

8.8 หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ

8.9 หนังสืออ้างอิง

น้อย มาก	ก่อน ✓ ข้าง ✓ น้อย	พอดี	ก่อน ✓ ข้าง ✓ มาก	มาก

9. ท่านเห็นว่าเนื้อหาวิชาการใช้ห้องสมุดที่กำหนดไว้ในหลักสูตร
มาน้อยเพียงใด?

ง่าย มาก	ก่อน ✓ ข้าง ✓ ง่าย	พอ เหมาะ	ก่อน ✓ ข้าง ✓ ยาก	ยาก มาก

10. ท่านเห็นว่าเนื้อหาของวิชาการใช้ห้องสมุดมีความยากง่าย
เพียงใด

หมวด 3
เวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

รายการความเห็น	ลดมาก	ลด เล็กน้อย	พอ	เพิ่ม เล็กน้อย	เพิ่มมาก
1. เมื่อคำนึงถึงความสำคัญของวิชาการใช้ห้องสมุด ที่หลักสูตรกำหนดไว้ให้เรียน ท่านคิดว่าควรเพิ่ม หรือลดอัตราเวลาเรียนของวิชาเพียงใด					
2. เมื่อคำนึงถึงควมมากน้อยของเนื้อหาวิชาที่ หลักสูตรกำหนดไว้ให้เรียน ท่านคิดว่าควรเพิ่ม หรือลดอัตราเวลาเรียนของวิชาเพียงใด					
3. ในการสอน อาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด เพิ่มหรือลดเวลาให้เหมาะกับเนื้อหาวิชาเพียง ใด					

รายการความเห็น	1	2	3	4	5
4. ท่านคิดว่าเวลาที่กำหนดไว้ในหลักสูตรของวิชาการใช้ห้องสมุด พอเพียงใด					
5. ท่านคิดว่าเวลาที่อาจารย์สอนพอกับเนื้อหาเพียงใด					
6. ท่านเห็นด้วยกับคำที่ว่า "ในการเรียนท่านได้ทำภาคปฏิบัติน้อย เพราะเวลาเรียนน้อยเพียงใด					
7. ท่านคิดว่าอาจารย์อธิบายรวมรัดให้พอเหมาะกับเวลาเพียงใด					

หมวด 4

การสอนและการใช้อุปกรณ์การสอน

1. ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด อาจารย์ผู้สอนใช้อุปกรณ์มากน้อยเพียงใด (ชี้เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ต้องการ)

1. ใช้อย่างสม่ำเสมอ
2. ใช้เป็นส่วนใหญ่
3. ใช้เป็นบางครั้ง
4. ไม่ได้ใช้เป็นส่วนใหญ่
5. ไม่เคยใช้เลย

2. อาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุดใช้วิธีสอนเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

1. บรรยาย
2. บรรยายและบอกให้จด
3. ให้ทำแบบฝึกหัด
4. ให้ค้นคว้ารายงาน
5. อภิปราย
6. เชิญวิทยากรมาอภิปราย

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

3. อาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุด ใช้อุปกรณ์
ในการสอนเหล่านี้มากน้อยเพียงใด

1. ภาพยนตร์
2. ภาพเลื่อน (Filmstrip)
3. แผนภูมิ, แผนที่
4. ภาพนิ่ง (Slide)
5. ของจริง เช่น ตัวอย่างบัตรรายการ
หนังสือ, วารสาร ฯลฯ

มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด

4. ความที่อาจารย์ใช้อุปกรณ์การสอนทำให้ท่าน (ขีดเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ต้องการได้มากกว่า 1 ข้อ)

1. เข้าใจและสนใจบทเรียนดีขึ้น
2. เสียเวลาในการเรียนมากกว่าปกติ
3. ประหยัดเวลาในการเรียนและการอธิบายของอาจารย์ได้มาก
4. การเรียนบรรลุจุดหมายที่วางไว้

5. จากประสบการณ์ในการเรียนวิชาการใช้ห้องสมุด ท่านคิดว่าควรมีความรู้เกี่ยวกับห้องสมุดในด้านใด
มากที่สุด จึงจะเหมาะสมกับความจำเป็นในการใช้ห้องสมุดของท่าน (เขียนเลข 1 หน้าข้อที่ท่าน
เห็นว่าจำเป็นมากที่สุด และ ข้อ 2, 3, 4, ... สำหรับข้อที่มีความจำเป็นน้อยลงตามลำดับ)

- ความสำคัญของห้องสมุด
- ห้องสมุดของเรา (ประวัติย่อ, บริการต่าง ๆ กฎเกณฑ์ข้อบังคับต่าง ๆ ฯลฯ)
- บรรณานุกรม
- วัสดุในห้องสมุด
- การจัดหมู่
- การใช้บัตรรายการ

- วารสารและครรชนวารสาร
- หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ
- หนังสืออ้างอิง

หมวด 5

การประเมินผล

1. อาจารย์ที่สอนวิชาการใช้ห้องสมุดทดสอบท่านเมื่อไร? (ชี้เครื่องหมาย ✓ หน้าข้อที่ต้องการ)
 1. ทดสอบทุกครั้งที่เข้าสอน
 2. ทดสอบทุกครั้งหลังจากสอนจบเรื่องหนึ่ง ๆ
 3. ทดสอบประจำทุกเดือน
 4. เมื่อผู้เรียนไม่สนใจบทเรียน
 5. สอบกลางเทอมและทดสอบบางหัวข้อ
 6. สอบปลายเทอมเพียงหนึ่งเดียว
2. ในการทดสอบ ท่านคิดว่าอาจารย์คำนึงถึงจุดมุ่งหมายของหลักสูตรเพียงใด?
 1. มาก
 2. ปานกลาง
 3. น้อย
 4. น้อยมาก
3. ในข้อทดสอบ อาจารย์คำนึงถึงสิ่งที่ได้เรียนในชั้นเพียงใด?
 1. มาก
 2. ปานกลาง
 3. น้อย
 4. น้อยมาก
 5. ไม่เคยคำนึง

4. ในการทดสอบ อาจารย์ดำเนินการทดสอบในเรื่องเหล่านี้มากน้อยเพียงใด?

1. ความสำคัญของห้องสมุด
2. ห้องสมุดของเรา
3. บรรณานุกรม
4. วัสดุในห้องสมุด
5. การจัดหมู่หนังสือและวัสดุ
6. การใช้บัตรรายการ
7. วารสารและครรชนวารสาร
8. หนังสือและส่วนต่าง ๆ ของหนังสือ
9. หนังสืออ้างอิง

มากที่สุด	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อยที่สุด

5. อาจารย์ออกข้อสอบวิชาการใช้ห้องสมุดเพื่อวัดความเจริญในด้านเหล่านี้เพียงใด?

1. ความจำ
2. ความเข้าใจ
3. การสามารถนำไปใช้

6. จากประสบการณ์ในการเรียนและผลการเรียน ท่านคิดว่าท่านมีความรู้ในวิชาการใช้ห้องสมุดเพียงใด?

1. มีความรู้อย่างยิ่ง
2. มีความรู้ดี
3. มีความรู้ปานกลาง
4. มีความรู้น้อย
5. มีความรู้น้อยมาก

7. จากประสบการณ์ที่ท่านเรียนวิชาการใช้ห้องสมุดมาแล้ว ท่านเห็นว่าหลักสูตรวิชาการใช้ห้องสมุดในระดับปริญญาตรี วิทยาลัยวิชาการศึกษามีข้อดี ข้อเสียอย่างไรบ้าง โปรดแสดงความคิดเห็นของท่านลงในช่องว่างข้างล่างนี้โดยเสรี

ข้อดี

ข้อเสีย

ข้อเสนอแนะ